

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

30 augusti 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 349/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 349/02	Förenade målen C-804/18 och C-341/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – IX mot WABE eV (C-804/18), och MH Müller Handels GmbH mot MJ (C-341/19) (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2000/78/EG – Likabehandling i arbetslivet – Förbud mot diskriminering på grund av religion eller övertygelse – En intern regel i ett privat företag som förbjuder bärandet på arbetsplatsen av synliga politiska, filosofiska eller religiösa symboler eller bärandet av iögonfallande och stora politiska, filosofiska eller religiösa symboler – Direkt eller indirekt diskriminering – Proportionalitet – Avvägning mellan religionsfrihet och andra grundläggande rättigheter – Huruvida arbetsgivarens neutralitetspolicy är berättigad – Nödvändigt att fastställa att arbetsgivaren lidit ekonomisk skada)	2
2021/C 349/03	Mål C-453/19 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 juli 2021 – Deutsche Lufthansa AG mot Europeiska kommissionen, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC (Överklagande – Statligt stöd – Stöd till förmån för flygplatser och flygbolag – Beslut i vilket det konstaterades att åtgärderna till förmån för flygplatsen Frankfurt-Hahn utgjorde statligt stöd som var förenligt med den inre marknaden och att det inte hade lämnats något statligt stöd till de flygbolag som använde den flygplatsen – Talan om ogiltigförklaring kan inte tas upp till sakprövning – Artikel 263 fjärde stycket FEUF – Fysisk eller juridisk person som inte är direkt och personligen berörd av det aktuella beslutet – Effektivt domstolsskydd)	3

2021/C 349/04	Mål C-535/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa (Senāts) – Lettland) – A (Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för personer – Unionsmedborgarskap – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 3.1 a – Förmåner vid sjukdom – Begrepp – Artiklarna 4 och 11.3 e – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 7.1 b – Uppehållsrätt för längre tid än tre månader – Krav på att ha en heltäckande sjukförsäkring – Artikel 24 – Likabehandling – Medborgare i en medlemsstat som inte är yrkesverksam och som vistas lagligt i en annan medlemsstat – Den mottagande medlemsstaten vägrar att ansluta denna person till det allmänna sjukförsäkringssystemet)	4
2021/C 349/05	Mål C-742/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – B. K. mot Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo) (Begäran om förhandsavgörande – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Arbetstidens förläggning – Militär personal – Unionsrättens tillämplighet – Artikel 4.2 FEU – Direktiv 2003/88/EG – Tillämpningsområde – Artikel 1.3 – Direktiv 89/391/EEG – Artikel 2.2 – Verksamhet som utövas av militär personal – Begreppet ”arbetstid” – Vaktjänst – Tvist avseende en arbetstagares lön)	5
2021/C 349/06	Mål C-758/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Protodikeio Athinon – Grekland) – OH mot ID (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 268, 270, 340 och 343 FEUF – Protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier – Artiklarna 11, 17 och 19 – Tidigare ledamot av Europeiska kommissionen – Immunitet mot rättsliga förfaranden – Talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Upphävande av immuniteten – Europeiska unionens domstols behörighet)	6
2021/C 349/07	Mål C-795/19: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Riigikohus – Estland) – XX/Tartu Vangla (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Likabehandling i arbetslivet – Direktiv 2000/78/EG – Förbud mot diskriminering på grund av funktionshinder – Artikel 2.2 a – Artikel 4.1 – Artikel 5 – Nationella bestämmelser i vilka det föreskrivs krav på kriminalvårdarnas hörselskärpa – De föreskrivna minimikraven på ljuduppfattningsförmåga är inte uppfyllda – Fortsatt anställning är absolut omöjligt)	6
2021/C 349/08	Mål C-848/19 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Republiken Polen, Europeiska kommissionen, Republiken Lettland, Republiken Litauen (Överklagande – Artikel 194.1 FEUF – Principen om energisolidaritet – Direktiv 2009/73/EG – Den inre marknaden för naturgas – Artikel 36.1 – Europeiska kommissionens beslut om ändring av villkoren för undantag från de regler som är tillämpliga på gasledningen OPAL rörande tillträde för tredje part och avgiftsregler med anledning av en ansökan från den tyska tillsynsmyndigheten – Talan om ogiltigförklaring)	7
2021/C 349/09	Mål C-851/19 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 juli 2021 – DK/Europeiska utrikestjänsten (Överklagande – Personalmål – Disciplinärt förfarande – Disciplinåtgärd – Fastställande av denna sanktion – Innehållande av pension – Fällande dom i straffrättsligt och civilrättsligt avseende i nationell domstol – Den omständigheten att den ideella skada som Europeiska unionen åsamkats helt eller delvis har gottgjorts – Ersättningen saknar betydelse – Artikel 10 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Principen om likabehandling – Proportionalitetsprincipen)	8
2021/C 349/10	Mål C-30/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid – Spanien) – RH mot AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 7 led 2 – Behörighet i mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden – Den ort där skadan uppkom – Konkurrensbegränsande samverkan som förklarats strida mot artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet – Fastställande av internationell och lokal behörighet – Koncentration av behörigheten till en specialdomstol)	8
2021/C 349/11	Mål C-60/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā apgabaltiesa – Lettland) – ”Latvijas dzelzceļš” VAS/Valsts dzelzceļa administrācija (Begäran om förhandsavgörande – Järnvägstransport – Direktiv 2012/34/EU – Gemensamt europeiskt järnvägsområde – Artiklarna 13.2 och 13.6 – Tillträde till anläggningar för tjänster och till järnvägsrelaterade tjänster – Förordning (EU) 2017/2177 – Omläggning av anläggningar – Regleringsorganets befogenheter)	9

2021/C 349/12	Mål C-190/20: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – DocMorris NV mot Apothekerkammer Nordrhein (Begäran om förhandsavgörande – Receptbelagda humanläkemedel – Direktiv 2001/83/EG – Tillämpningsområde – Reklam för ett postorderapotek vilket inte syftar till att påverka kundens val av ett visst läkemedel, utan dennes val av apotek – Pristävling – Fri rörlighet för varor – Nationell lagstiftning – Förbud mot att erbjuda, annonsera om eller dela ut premier eller andra reklamgåvor vad gäller terapeutiska produkter – Säljformer som inte omfattas av artikel 34 FEUF)	10
2021/C 349/13	Mål C-241/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance du Luxembourg – Belgien) – BJ mot État belge (Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för arbetstagare – Fri rörlighet för kapital – Inkomstskatt – Lagstiftning för undvikande av dubbelbeskattning – Inkomster som uppburits i en annan medlemsstat än hemviststaten – Metod för att beräkna undantaget från skatteplikt i hemvistmedlemsstaten – Förlust av en del av vissa skattefördelar)	10
2021/C 349/14	Mål C-325/20: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – BEMH, Conseil national des centres commerciaux/Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2006/123/EG – Artikel 14 led 6 – Etableringsfrihet – Tillstånd att bedriva kommersiell verksamhet utfärdad av ett kollegialt organ – Ett organ som bland annat består av kvalificerade personer som företräder den ekonomiska strukturen – Personer som kan utgöra eller företräda aktörer som är konkurrenter till den tillståndssökande – Förbud)	11
2021/C 349/15	Mål C-362/20: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen – Belgien) – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën mot Gosselin Forwarding Services NV (Begäran om förhandsavgörande – Handelspolitik – Förordning (EU) nr 1071/2012 – Genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 – Gemensamma tulltaxan – Tullklassificering – Kombinerade nomenklaturen – Undernumren 7307 11 10, 7307 19 10 och 7307 19 90 – Räckvidd – Tullklassificering efter en dom från domstolen – Slutliga antidumpningstullar på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn – Huruvida dessa slutliga antidumpningstullar är tillämpliga på gängade gjutna rördelar av nodulärt gjutjärn)	12
2021/C 349/16	Förenade målen C-584/20 P och C-621/20 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 – Europeiska kommissionen mot Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P), Gemensamma resolutionsnämnden mot Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P) (Överklagande – Bankunion – Den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM) – Den gemensamma resolutionsfonden (SRF) – Beräkning av förhandsbidragen för år 2017 – Bestyrkande av ett beslut från den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) – Motiveringsskyldighet – Konfidentiella uppgifter – Lagenligheten av delegerad förordning (EU) 2015/63)	13
2021/C 349/17	Mål C-709/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Appeal Tribunal (Northern Ireland) Förenade kungariket) – CG mot The Department for Communities in Northern Ireland (Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Medborgare i en medlemsstat utan ekonomisk sysselsättning som uppehåller sig i en annan medlemsstat på grundval av nationell rätt – Artikel 18 första stycket FEUF – Icke-diskriminering på grund av nationalitet – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 7 – Villkor för att erhålla uppehållsrätt i mer än tre månader – Artikel 24 – Sociala trygghetsförmåner – Begrepp – Likabehandling – Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde – Övergångsperiod – Nationell bestämmelse enligt vilken unionsmedborgare som har en tidsbegränsad uppehållsrätt i enlighet med nationell rätt inte har rätt till en social trygghetsförmån – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 1, 7 och 24)	14
2021/C 349/18	Mål C-244/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Giurgiu (Rumänien) den 16 april 2021 – C.I.I. mot Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu	15
2021/C 349/19	Mål C-267/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 23 april 2021 – Uniqa Asigurări SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor and Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	15

2021/C 349/20	Mål C-320/21 P: Överklagande ingett den 21 maj 2021 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 april 2021 i mål T-379/20, Ryanair mot kommissionen (SAS, Sverige; Covid-19)	16
2021/C 349/21	Mål C-321/21 P: Överklagande ingett den 21 maj 2021 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 april 2021 i mål T-378/20, Ryanair mot kommissionen (SAS, Danmark; Covid-19)	17
2021/C 349/22	Mål C-336/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Korneuburg (Österrike) den 27 maj 2021 – L GmbH mot F GmbH, BW, SW	18
2021/C 349/23	Mål C-353/21 P: Överklagande ingett den 4 juni 2021 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 april 2021 i mål T-388/20, Ryanair/kommissionen (Finnair I; Covid-19)	18
2021/C 349/24	Mål C-354/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 4 juni 2021 – R.J. R. mot Valstybės įmonė Registrų centras	19
2021/C 349/25	Mål C-363/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti (Italien) den 9 juni 2021 – Ferrovienord SpA mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT	20
2021/C 349/26	Mål C-364/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti (Italien) den 10 juni 2021 – Federazione Italiana Triathlon mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell’Economia e delle Finanze	21
2021/C 349/27	Mål C-370/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht München (Tyskland) den 15 juni 2021 – DOMUS-SOFTWARE-AG mot Marc Braschoß Immobilien GmbH	22
2021/C 349/28	Mål C-378/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzgericht (Österrike) den 21 juni 2021 – P GmbH	22
2021/C 349/29	Mål C-380/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 18 januari 2021 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mot Ryanair DAC	23
2021/C 349/30	Mål C-405/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Višje sodišče v Mariboru den 30 juni 2021 – FV mot NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.	23

Tribunalen

2021/C 349/31	Mål T-245/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Benavides Torres mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningarna över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Sökandens namn finns uppfört på företeckningarna – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till effektivt domstolsskydd – Oriktig bedömning)	24
2021/C 349/32	Mål T-246/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Moreno Pérez mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningarna över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Sökandens namn finns uppfört på företeckningarna – Bibehållande av sökandens namn i dessa förteckningar – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till effektivt domstolsskydd – Oriktig bedömning)	24
2021/C 349/33	Mål T-247/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Lucena Ramírez mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningarna över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Sökandens namn finns uppfört på företeckningarna – Bibehållande av sökandens namn i dessa förteckningar – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till effektivt domstolsskydd – Oriktig bedömning)	25

2021/C 349/34	Mål T-248/21: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Cabello Rondón mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Motiveringsskyldighet – Rätt till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till ett effektivt domstolsskydd – Oriktig bedömning – Yttrandefrihet)	26
2021/C 349/35	Mål T-249/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Saab Halabi mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Motiveringsskyldighet – Rätt till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till ett effektivt domstolsskydd – Oriktig bedömning)	27
2021/C 349/36	Mål T-550/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Harrington Padrón mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Oriktig bedömning – Rätt till egendom)	27
2021/C 349/37	Mål T-551/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Oblitas Ruzza mot rådet (Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Upptagande av sökanden i förteckningarna – Bibehållande av sökandens namn i dessa förteckningar – Felaktig bedömning – Rätten till egendom)	28
2021/C 349/38	Mål T-552/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Moreno Reyes mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Felaktig bedömning)	29
2021/C 349/39	Mål T-553/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Rodríguez Gómez mot Rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Oriktig bedömning – Rätt till egendom)	29
2021/C 349/40	Mål T-554/18: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Hernández Hernández mot Rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Oriktig bedömning – Rätt till egendom)	30
2021/C 349/41	Mål T-32/19: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Harrington Padrón/rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Oriktig bedömning)	31
2021/C 349/42	Mål T-35/19: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Benavides Torres mot Rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Felaktig bedömning)	31

2021/C 349/43	Mål T-632/19: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – DD mot FRA (Personalmål – Tillfälligt anställda – Skadeståndsyorkande – Ideell skada – Verkställighet av domar som meddelats av personaldomstolen och av tribunalen)	32
2021/C 349/44	Mål T-75/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Abitron Germany mot EUIPO – Hetronic International (NOVA) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket NOVA – Det äldre oregistrerade nationella varumärket NOVA – Relativt registreringshinder – Artiklarna 8.4 och 53.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artiklarna 8.4 och 60.1 c i förordning (EU) 2017/1001) – Hänvisning till nationell lagstiftning som är tillämplig på det äldre varumärket – Absolut registreringshinder – Ond tro föreligger inte – Artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 59.1 b i förordning 2017/1001))	32
2021/C 349/45	Mål T-181/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Griba/ CPVO (Stark Gugger) (Växtförädlarrätt – Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för äppelsorten Stark Gugger – Teknisk provning – Platsen för proven – Likabehandling – Rätten till försvar – Motiveringskyldighet)	33
2021/C 349/46	Mål T-182/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Griba/CPVO (Gala Perathoner) (Växtförädlarrätt – Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för äppelsorten Gala Perathoner – Teknisk provning – Platsen för provning – Likabehandling – Rätten till försvar – Motiveringskyldighet)	34
2021/C 349/47	Mål T-297/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Fashioneast och AM.VI. mot EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND) (EU-varumärken – Upphävandeförfarande – EU-figurmärket RICH JOHN RICHMOND – Briande faktisk användning av varumärket – Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001] – Används i en form som i vissa detaljer avviker och som ändrar varumärkets särprägel – Artikel 15.1 andra stycket a i förordning nr 207/2009 [nu artikel 18.1 andra stycket a i förordning 2017/1001)	34
2021/C 349/48	Mål T-389/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – KO mot kommissionen (Personalmål – Tillfälligt anställda – Lön – Utlandstillägg – Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Utlandstillägg nekas – Hemvist – Provanställning)	35
2021/C 349/49	Mål T-399/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Cole Haan/EUIPO – Samsøe & Samsøe Holding (Ø) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU varumärke av figurmärket Ø – Det äldre internationella figurmärket φ – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	35
2021/C 349/50	Mål T-488/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Guerlain/EUIPO (Formen på ett avlångt, koniskt och cylindriskt läppstift) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett tredimensionellt varumärke – Formen på ett avlångt, koniskt och cylindriskt läppstift – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	36
2021/C 349/51	Mål T-527/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Aldi mot EUIPO (CUCINA) (EU-varumärken – Ansökan om registrering av EU-figurmärket CUCINA – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001)	37
2021/C 349/52	Mål T-622/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Aldi mot EUIPO (Cachet) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Cachet – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001)	37
2021/C 349/53	Mål T-740/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Arnautu mot Europaparlamentet (Institutionell rätt – Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Assistentstöd till ledamöter – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Invändning om rättsstridighet – Rätt till försvar – Felaktig bedömning)	38

2021/C 349/54	Mål T-749/20: Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Veronese mot EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket VERONESE – Det äldre EU-ordmärket VERONESE – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b och artikel 53.1 a i förordning 207/2009 [nu Artikel 8.1 b och artikel 60.1 a i förordning (EU) 2017/1001] – Beslut fattat efter tribunalens ogiltigförklaring av ett tidigare beslut – Artikel 72.6 i förordning 2017/1001 – Res judicata)	38
2021/C 349/55	Mål T-389/21: Talan väckt den 5 juli 2021 – Landesbank Baden-Württemberg/SRB	39
2021/C 349/56	Mål T-390/21: Talan väckt den 5 juli 2021 – DZ Bank mot GRN	41
2021/C 349/57	Mål T-391/21: Talan väckt den 5 juli 2021 – Deutsche Kreditbank mot GRN	41
2021/C 349/58	Mål T-392/21: Talan väckt den 5 juli 2021 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mot GRN	43
2021/C 349/59	Mål T-393/21: Talan väckt den 5 juli 2021 – Max Heinr. Sutor/SRB	43
2021/C 349/60	Mål T-394/21: Talan väckt den 6 juli 2021 – Bayerische Landesbank mot GRN	45
2021/C 349/61	Mål T-395/21: Talan väckt den 6 juli 2021 – DZ Hyp/SRB	46
2021/C 349/62	Mål T-396/21: Talan väckt den 7 juli 2021 – Deutsche Bank/SRB	46
2021/C 349/63	Mål T-404/21: Talan väckt den 8 juli 2021 – DVD Bank/SRB	48
2021/C 349/64	Mål T-434/21: Talan väckt den 17 juli 2021 – TO mot EEA	48
2021/C 349/65	Mål T-435/21: Talan väckt den 16 juli 2021 – TK/kommissionen	49

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 349/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 338, 23.8.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 329, 16.8.2021

EUT C 320, 9.8.2021

EUT C 310, 2.8.2021

EUT C 297, 26.7.2021

EUT C 289, 19.7.2021

EUT C 278, 12.7.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – IX mot WABE eV (C-804/18), och MH Müller Handels GmbH mot MJ (C-341/19)

(Förenade målen C-804/18 och C-341/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2000/78/EG – Likabehandling i arbetslivet – Förbud mot diskriminering på grund av religion eller övertygelse – En intern regel i ett privat företag som förbjuder bärandet på arbetsplatsen av synliga politiska, filosofiska eller religiösa symboler eller bärandet av iögonfallande och stora politiska, filosofiska eller religiösa symboler – Direkt eller indirekt diskriminering – Proportionalitet – Avvägning mellan religionsfrihet och andra grundläggande rättigheter – Huruvida arbetsgivarens neutralitetspolicy är berättigad – Nödvändigt att fastställa att arbetsgivaren lidit ekonomisk skada)

(2021/C 349/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IX (C-804/18), MH Müller Handels GmbH (C-341/19)

Motpart: WABE eV (C-804/18), MJ (C-341/19)

Domslut

- 1) Artikel 1 och artikel 2.2 a i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att en intern regel i ett företag, som förbjuder arbetstagarna att bära synliga symboler för sina politiska, filosofiska eller religiösa övertygelser på arbetsplatsen, inte utgör direkt diskriminering på grund av religion eller övertygelse i den mening som avses i detta direktiv i förhållande till arbetstagare som följer vissa klädregler i enlighet med religiösa föreskrifter, under förutsättning att denna regel tillämpas generellt och utan åtskillnad.
- 2) Artikel 2.2 b i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att en särbehandling som indirekt grundar sig på religion eller övertygelse och som följer av en intern regel i ett företag, som förbjuder arbetstagarna att bära synliga symboler för sina politiska, filosofiska eller religiösa övertygelser på arbetsplatsen kan vara motiverad av arbetsgivarens vilja att upprätthålla en policy om neutralitet i politiskt, filosofiskt och religiöst hänseende gentemot kunder och användare, under förutsättning, för det första, att denna policy uppfyller ett verkligt behov hos arbetsgivaren, vilket det ankommer på arbetsgivaren att styrka, bland annat med beaktande av dessa kunders eller användares berättigade förväntningar och de ofördelaktiga konsekvenser som arbetsgivaren skulle drabbas av i avsaknad av en sådan policy, med hänsyn till verksamhetens art eller

det sammanhang i vilket den ingår, för det andra, att särbehandlingen är ägnad att säkerställa en korrekt tillämpning av denna neutralitetspolicy, vilket förutsätter att denna policy tillämpas på ett konsekvent och systematiskt sätt, och, för det tredje, att förbudet är begränsat till vad som är strängt nödvändigt med hänsyn till den verkliga omfattningen av och det verkliga allvaret i de ofördelaktiga konsekvenser som arbetsgivaren försöker undvika genom ett sådant förbud.

- 3) Artikel 2.2 b i) i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att indirekt diskriminering på grund av religion eller övertygelse som följer av en intern regel i ett företag, som förbjuder arbetstagarna att på arbetsplatsen bära synliga symboler för sina politiska, filosofiska eller religiösa övertygelser i syfte att säkerställa en neutralitetspolicy inom detta företag, endast kan vara motiverad om ett sådant förbud omfattar alla former av synliga uttryck för politiska, filosofiska och religiösa övertygelser. Ett förbud som är begränsat till iögonfallande och stora symboler för politiska, filosofiska eller religiösa övertygelser kan utgöra direkt diskriminering på grund av religion eller övertygelse, som under alla omständigheter inte kan motiveras med stöd av nämnda bestämmelse.
- 4) Artikel 2.2 b i direktiv 2000/78 ska tolkas så, att nationella bestämmelser som skyddar religionsfriheten kan beaktas såsom fördelaktigare bestämmelser, i den mening som avses i artikel 8.1 i direktivet, vid prövningen av huruvida en indirekt särbehandling på grund av religion eller övertygelse är lämplig.

⁽¹⁾ EUT C 182, 27.05.2019.
EUT C 255, 29.07.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 juli 2021 – Deutsche Lufthansa AG mot Europeiska kommissionen, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

(Mål C-453/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Statligt stöd – Stöd till förmån för flygplatser och flygbolag – Beslut i vilket det konstaterades att åtgärderna till förmån för flygplatsen Frankfurt-Hahn utgjorde statligt stöd som var förenligt med den inre marknaden och att det inte hade lämnats något statligt stöd till de flygbolag som använde den flygplatsen – Talan om ogiltigförklaring kan inte tas upp till sakprövning – Artikel 263 fjärde stycket FEUF – Fysisk eller juridisk person som inte är direkt och personligen berörd av det aktuella beslutet – Effektivt domstolsskydd)

(2021/C 349/03)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Deutsche Lufthansa AG (ombud: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och S. Noë), Land Rheinland-Pfalz (ombud: C. Koenig, professeur), Ryanair DAC (ombud: G. Berrisch, Rechtsanwalt, D. Vasbeck, avocat, och B. Byrne, solicitor)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Deutsche Lufthansa AG ska bära sina rättegångskostnader och härutöver ersätta de rättegångskostnader som uppstått för Europeiska kommissionen, Land Rheinland-Pfalz och Ryanair DAC.

⁽¹⁾ EUT C 263, 05.08.2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa (Senāts) – Lettland) – A

(Mål C-535/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för personer – Unionsmedborgarskap – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 3.1 a – Förmåner vid sjukdom – Begrepp – Artiklarna 4 och 11.3 e – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 7.1 b – Uppehållsrätt för längre tid än tre månader – Krav på att ha en heltäckande sjukförsäkring – Artikel 24 – Likabehandling – Medborgare i en medlemsstat som inte är yrkesverksam och som vistas lagligt i en annan medlemsstat – Den mottagande medlemsstaten vägrar att ansluta denna person till det allmänna sjukförsäkringssystemet)

(2021/C 349/04)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Övriga deltagare i rättegången: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Domslut

- 1) Artikel 3.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 988/2009 av den 16 september 2009, ska tolkas så, att sjukvårdsförmåner som finansieras av staten och som, utan någon individuell och skönsmässig bedömning av personliga behov, beviljas personer som tillhör de kategorier av personer som definieras i den nationella lagstiftningen, utgör "förmåner vid sjukdom" i den mening som avses i denna bestämmelse, vilka således omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 883/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 988/2009.
- 2) Artikel 11.3 e i förordning nr 883/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 988/2009, jämförd med artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken icke yrkesverksamma unionsmedborgare, som är medborgare i en annan medlemsstat och som enligt artikel 11.3 e i förordning nr 883/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 988/2009, omfattas av lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten och utnyttjar sin rätt att uppehålla sig på denna medlemsstats territorium i enlighet med artikel 7.1 b i detta direktiv, inte har rätt att omfattas av det allmänna sjukförsäkringssystemet i den mottagande medlemsstaten för att få tillgång till sjukvårdsförmåner som finansieras av denna stat.

Artiklarna 4 och 11.3 e i förordning nr 883/2004, i dess lydelse enligt förordning nr 988/2009, samt artiklarna 7.1 b och 24 i direktiv 2004/38 ska tolkas så, att de däremot inte utgör hinder för att sådana unionsmedborgares anslutning till detta system inte är kostnadsfri, i syfte att förhindra att unionsmedborgarna blir en orimlig belastning för den mottagande medlemsstatens offentliga finanser.

⁽¹⁾ EUT C 328, 30.9.2019.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – B. K. mot Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo)

(Mål C-742/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet – Arbetstidens förläggning – Militär personal – Unionsrättens tillämplighet – Artikel 4.2 FEU – Direktiv 2003/88/EG – Tillämpningsområde – Artikel 1.3 – Direktiv 89/391/EEG – Artikel 2.2 – Verksamhet som utövas av militär personal – Begreppet "arbetstid" – Vaktjänst – Tvist avseende en arbetstagares lön)

(2021/C 349/05)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: B. K.

Motpart: Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo)

Domslut

- 1) Artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, jämförd med artikel 4.2 FEU, ska tolkas så, att vaktjänst som militär personal genomför i fredstid inte omfattas av direktivets tillämpningsområde
 - när den utförs inom ramen för grundutbildning, operativ träning eller en militär insats i egentlig mening, eller
 - när den utmärks av så speciella förhållanden att den inte lämpar sig för ett rotationssystem för personalen som gör det möjligt att säkerställa att kraven i detta direktiv iaktas, eller
 - när det mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter framgår att denna verksamhet utövas under förhållanden av exceptionellt allvarlig och omfattande art, vilka kräver att absolut nödvändiga åtgärder vidtas för att skydda befolkningens liv, hälsa och säkerhet, och att ett effektivt genomförande av denna verksamhet skulle äventyras om samtliga bestämmelser i direktiv 2003/88 skulle iaktas, eller
 - när tillämpningen av detta direktiv på en sådan verksamhet – i form av ett krav på de berörda myndigheterna att inrätta ett rotations- eller planeringssystem för arbetstiden – inte skulle kunna ske utan att äventyra att de militära insatserna i egentlig mening kan utföras på ett tillfredsställande sätt.
- 2) Artikel 2 i direktiv 2003/88 ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot att vaktjänstperioder då militär personal måste uppehålla sig vid sin kasern, men inte utför något faktiskt arbete, inte avlönas på samma sätt som vaktjänstperioder då denna personal faktiskt utför arbetsuppgifter.

⁽¹⁾ EUT C 19, 20.1.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Protodikeio Athinon – Grekland) – OH mot ID

(Mål C-758/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 268, 270, 340 och 343 FEUF – Protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier – Artiklarna 11, 17 och 19 – Tidigare ledamot av Europeiska kommissionen – Immunitet mot rättsliga förfaranden – Talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Upphävande av immuniteten – Europeiska unionens domstols behörighet)

(2021/C 349/06)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Protodikeio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: OH

Svarande: ID

Domslut

Det är endast Europeiska unionens domstol, och inte de nationella domstolarna, som är behörig att pröva en talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar som väckts av en tidigare tillfälligt anställd vid Europeiska kommissionen på grund av ett klandervärt handlande som en ledamot av denna institution, hos vilken vederbörande tjänstgjorde, påstås ha gjort sig skyldig till och som ska ha föranlett institutionen att avsluta anställningsförhållandet med den anställde. En sådan talan ska inte riktas mot den berörda kommissionsledamoten, utan mot Europeiska unionen, företrädd av kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 19, 20.01.2020.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Riigikohus – Estland) – XX/Tartu Vangla

(Mål C-795/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Likabehandling i arbetslivet – Direktiv 2000/78/EG – Förbud mot diskriminering på grund av funktionshinder – Artikel 2.2 a – Artikel 4.1 – Artikel 5 – Nationella bestämmelser i vilka det föreskrivs krav på kriminalvårdarnas hörselskärpa – De föreskrivna minimikraven på ljuduppfattningsförmåga är inte uppfyllda – Fortsatt anställning är absolut omöjligt)

(2021/C 349/07)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: XX

Motpart: Tartu Vangla

Ytterligare deltagare i rättegången: Justitiiminister, Tervise- ja tööminister, Õiguskantsler

Domslut

Artikel 2.2 a, artikel 4.1 och artikel 5 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, ska tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det är absolut omöjligt att ge fortsatt anställning åt en kriminalvårdare vars hörselskärpa inte uppfyller de minimikrav på ljuduppfattningsförmåga som fastställs i dessa bestämmelser, utan att det är möjligt att kontrollera huruvida vederbörande, i förekommande fall efter det att rimliga anpassningsåtgärder har vidtagits i den mening som avses i artikel 5, kan utföra sina arbetsuppgifter.

(¹) EUT C 19, 20.1.2020

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Republiken Polen, Europeiska kommissionen, Republiken Lettland, Republiken Litauen

(Mål C-848/19 P) (¹)

(Överklagande – Artikel 194.1 FEUF – Principen om energisolidaritet – Direktiv 2009/73/EG – Den inre marknaden för naturgas – Artikel 36.1 – Europeiska kommissionens beslut om ändring av villkoren för undantag från de regler som är tillämpliga på gasledningen OPAL rörande tillträde för tredje part och avgiftsregler med anledning av en ansökan från den tyska tillsynsmyndigheten – Talan om ogiltigförklaring)

(2021/C 349/08)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller och D. Klebs, biträdda av H. Haller, T. Heitling, L. Reiser och V. Vacha, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, M. Kawnik och M. Nowacki), Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och K. Herrmann), Republiken Lettland (ombud: inledningsvis K. Pommere, V. Soņeca och E. Bārdiņš, därefter av K. Pommere, V. Kalniņa och E. Bārdiņš), Republiken Litauen (ombud: R. Dzikovič och K. Dieninis)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Republiken Polen.
- 3) Republiken Lettland, Republiken Litauen och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 27, 27.01.2020.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 juli 2021 – DK/Europeiska utrikestjänsten(Mål C-851/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Disciplinärt förfarande – Disciplinåtgärd – Fastställande av denna sanktion – Innehållande av pension – Fällande dom i straffrättsligt och civilrättsligt avseende i nationell domstol – Den omständigheten att den ideella skada som Europeiska unionen åsamkats helt eller delvis har gottgjorts – Ersättningen saknar betydelse – Artikel 10 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Principen om likabehandling – Proportionalitetsprincipen)

(2021/C 349/09)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: DK (ombud: inledningsvis företrätt av advokaterna S. Orlandi och T. Martin, därefter advokaten S. Orlandi)

Övrig part i målet: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt och R. Spáč)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) DK ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 68, 2.3.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid – Spanien) – RH mot AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA(Mål C-30/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 7 led 2 – Behörighet i mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden – Den ort där skadan uppkom – Konkurrensbegränsande samverkan som förklarats strida mot artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet – Fastställande av internationell och lokal behörighet – Koncentration av behörigheten till en specialdomstol)

(2021/C 349/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: RH

Svarande: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA

Domslut

Artikel 7 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas på så sätt att det, på en marknad som påverkas av hemlig samordning om fastställande och höjning av priset på varor, antingen är domstolen i den ort där det företag som anser sig ha lidit skada har köpt de varor som påverkats av det samordnade förfarandet eller – om företaget gjort inköpen på flera platser – domstolen i den ort där företaget har sitt säte som är internationellt och lokalt behörig att, med hänvisning till den ort där skadan uppkom, pröva en talan om ersättning för skada som orsakats av dessa förfaranden i strid med artikel 101 FEUF.

(¹) EUT C 161, 11.5.2020.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā apgabaltiesa – Lettland) – ”Latvijas dzelzceļš” VAS/Valsts dzelzceļa administrācija

(Mål C-60/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Järnvägstransport – Direktiv 2012/34/EU – Gemensamt europeiskt järnvägsområde – Artiklarna 13.2 och 13.6 – Tillträde till anläggningar för tjänster och till järnvägsrelaterade tjänster – Förordning (EU) 2017/2177 – Omläggning av anläggningar – Regleringsorganets befogenheter)

(2021/C 349/11)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Latvijas dzelzceļš” VAS

Motpart: Valsts dzelzceļa administrācija

Ytterligare deltagare i rättegången: ”Baltijas Ekspresis” AS

Domslut

- 1) Artiklarna 13.2 och 13.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde ska tolkas på så sätt att skyldigheten att tillhandahålla samtliga järnvägsföretag icke-diskriminerande tillträde till anläggningar för tjänster, i den mening som avses i artikel 3 led 11 i direktivet, vilka anges i punkt 2 i bilaga II till direktivet, inte kan åläggas ägare av anläggningar för tjänster som inte driver dessa anläggningar.
- 2) Artikel 13.6 i direktiv 2012/34 ska tolkas på så sätt att den inte är tillämplig i en situation där ägaren av en byggnad där det finns en anläggning för tjänster – i den mening som avses i artikel 3 led 11 i direktivet – som är i bruk avser att säga upp ett hyresavtal avseende denna byggnad i syfte att åter använda byggnaden för eget bruk.

(¹) EUT C 161, 11.5.2020.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – DocMorris NV mot Apothekerkammer Nordrhein

(Mål C-190/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Receptbelagda humanläkemedel – Direktiv 2001/83/EG – Tillämpningsområde – Reklam för ett postorderapotek vilket inte syftar till att påverka kundens val av ett visst läkemedel, utan dennes val av apotek – Pristävling – Fri rörlighet för varor – Nationell lagstiftning – Förbud mot att erbjuda, annonsera om eller dela ut premier eller andra reklamgåvor vad gäller terapeutiska produkter – Säljformer som inte omfattas av artikel 34 FEUF)

(2021/C 349/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DocMorris NV

Motpart: Apothekerkammer Nordrhein

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/26/EU av den 25 oktober 2012, ska tolkas så, att det inte är tillämpligt på en nationell lagstiftning som förbjuder ett apotek som säljer läkemedel via postorder att organisera en reklamkampanj i form av en pristävling som gör det möjligt för deltagarna att vinna andra vardagsföremål än läkemedel, varvid deltagandet i spelet är beroende av att en beställning av ett receptbelagt humanläkemedel skickas in, tillsammans med ett recept för detta läkemedel.
- 2) Artikel 34 FEUF ska tolkas så att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning.

⁽¹⁾ EUT C 279, 24.8.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance du Luxembourg – Belgien) – BJ mot État belge

(Mål C-241/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Fri rörlighet för arbetstagare – Fri rörlighet för kapital – Inkomstskatt – Lagstiftning för undvikande av dubbelbeskattning – Inkomster som uppburits i en annan medlemsstat än hemviststaten – Metod för att beräkna undantaget från skatteplikt i hemvistmedlemsstaten – Förlust av en del av vissa skattefördelar)

(2021/C 349/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance du Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BJ

Motpart: État belge

Domslut

- 1) Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en skattelagstiftning i en medlemsstat vars tillämpning leder till att en skattskyldig person med hemvist i denna medlemsstat, vid beräkningen av sin inkomstskatt i nämnda medlemsstat, förlorar en del av de skattefördelar som denna stat beviljar, på grund av att den skattskyldiga personen uppbär lön för utövandet av yrkesverksamhet som anställd i en annan medlemsstat, som är skattepliktig i denna andra stat och undantagen från skatteplikt i den medlemsstat i vilken vederbörande har sin hemvist i enlighet med ett bilateralt avtal för undvikande av dubbelbeskattning.
- 2) Den omständigheten att den berörda skattskyldiga personen inte uppbär någon nämnvärd inkomst i hemvistmedlemsstaten saknar betydelse för svaret på den första tolkningsfrågan, eftersom denna medlemsstat kan bevilja vederbörande de aktuella skattefördelarna.
- 3) Den omständigheten att den berörda skattskyldiga personen, enligt ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning mellan hemviststaten och anställningsmedlemsstaten, inom ramen för beskattningen av de inkomster som han uppbär i den andra medlemsstaten, har åtnjutit de skattefördelar som föreskrivs i den statens skattelagstiftning saknar betydelse för svaret på den första tolkningsfrågan, eftersom det varken i detta avtal eller i hemvistmedlemsstatens skattelagstiftning föreskrivs att dessa skattefördelar ska beaktas, och de sistnämnda inte inbegriper vissa av dem som denna skattskyldiga person i princip har rätt till i sin hemvistmedlemsstat.
- 4) Det saknar betydelse för svaret på den första tolkningsfrågan att den berörda skattskyldiga personen i anställningsmedlemsstaten har erhållit en nedsättning av skatten med ett belopp som uppgår till minst samma belopp som de skattefördelar som vederbörande gått miste om i hemvistmedlemsstaten.
- 5) Artiklarna 63.1 och 65.1 a FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en skattelagstiftning i en medlemsstat, vars tillämpning leder till att en skattskyldig person med hemvist i denna medlemsstat förlorar en del av de skattefördelar som beviljats i denna medlemsstat, på grund av att den skattskyldiga personen uppbär inkomst som härrör från en lägenhet som vederbörande äger i en annan medlemsstat och som är skattepliktig i sistnämnda medlemsstat och undantagen från beskattning i den förstnämnda medlemsstaten, i enlighet med ett bilateralt avtal för att undvika dubbelbeskattning.

(¹) EUT C 297, 7.9.2020.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – BEMH, Conseil national des centres commerciaux/Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

(Mål C-325/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2006/123/EG – Artikel 14 led 6 – Etableringsfrihet – Tillstånd att bedriva kommersiell verksamhet utfärdat av ett kollegialt organ – Ett organ som bland annat består av kvalificerade personer som företräder den ekonomiska strukturen – Personer som kan utgöra eller företräda aktörer som är konkurrenter till den tillståndssökande – Förbud)

(2021/C 349/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: BEMH, Conseil national des centres commerciaux

Motpart: Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

Domslut

Artikel 14 led 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det i ett kollegialt organ som har behörighet att yttra sig om huruvida tillstånd att bedriva kommersiell verksamhet ska beviljas ingår sakkunniga som representerar den ekonomiska strukturen i det relevanta geografiska området, även om de inte deltar i omröstningen om tillståndsansökan och endast redovisar situationen för den ekonomiska strukturen i det relevanta geografiska området och projektets inverkan på denna struktur.

(¹) EUT C 339, 12.10.2020

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen – Belgien) – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën mot Gosselin Forwarding Services NV

(Mål C-362/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Handelspolitik – Förordning (EU) nr 1071/2012 – Genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 – Gemensamma tulltaxan – Tullklassificering – Kombinerade nomenklaturen – Undernumren 7307 11 10, 7307 19 10 och 7307 19 90 – Räckvidd – Tullklassificering efter en dom från domstolen – Slutliga antidumpningstullar på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn – Huruvida dessa slutliga antidumpningstullar är tillämpliga på gängade gjutna rördelar av nodulärt gjutjärn)

(2021/C 349/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën

Motparter: Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

Domslut

Kommissionens förordning (EU) nr 1071/2012 av den 14 november 2012 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand och rådets genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien, i dess lydelse före ändringarna av denna genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/262 av den 14 februari 2019, ska tolkas så, att den preliminära och slutliga antidumpningstull som införts genom dessa förordningar ska tillämpas på gängade gjutna rördelar av nodulärt gjutjärn med ursprung i Kina.

(¹) EUT C 399, 23.11.2020.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 – Europeiska kommissionen mot Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P), Gemensamma resolutionsnämnden mot Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P)

(Förenade målen C-584/20 P och C-621/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Bankunion – Den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM) – Den gemensamma resolutionsfonden (SRF) – Beräkning av förhandsbidragen för år 2017 – Bestyrkande av ett beslut från den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) – Motiveringsskyldighet – Konfidentiella uppgifter – Lagenligheten av delegerad förordning (EU) 2015/63)

(2021/C 349/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

(Mål C-584/20 P)

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci och A. Steiblyté)

Övriga parter i målet: Landesbank Baden-Württemberg (ombud: H. Berger och M. Weber, Rechtsanwälte), Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), (ombud: K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin och H. Ehlers, biträdda av H.-G. Kamann och P. Gey, Rechtsanwälte, och F. Louis, avocat)

Part som har intervenerat till stöd för klaganden: Konungariket Spanien (ombud: J. Rodríguez de la Rúa Puig)

Parter som har intervenerat till stöd för Landesbank Baden-Württemberg: Fédération bancaire française (ombud: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon, avocats)

(Mål C-621/20 P)

Klagande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), (ombud: K. P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin och H. Ehlers, biträdda av H. G. Kamann och P. Gey, Rechtsanwälte, och F. Louis, avocat)

Övriga parter i målet: Landesbank Baden-Württemberg (ombud: H. Berger och M. Weber, Rechtsanwälte), Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci och A. Steiblyté)

Part som har intervenerat till stöd för klaganden: Konungariket Spanien (ombud: J. Rodríguez de la Rúa Puig)

Parter som har intervenerat till stöd för Landesbank Baden-Württemberg: Fédération bancaire française, Paris (Frankrike) (ombud: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon, avocats)

Domslut

- 1) Europeiska unionens tribunals dom av den 23 september 2020, Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, EU:T:2020:435), upphävs.
- 2) Det beslut som fattats av den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) den 11 april 2017, i verkställande session, angående beräkningen av förhandsbidragen för år 2017 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2017/05) ogiltigförklaras i den del det rör Landesbank Baden-Württemberg.
- 3) Verkningarna av det beslut som fattats av den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) den 11 april 2017, i verkställande session, angående beräkningen av förhandsbidragen för år 2017 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2017/05) ska, i den del beslutet rör Landesbank Baden-Württemberg, bestå fram till dess att ett nytt beslut från den gemensamma resolutionsnämnden om fastställande av detta instituts förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för år 2017 har trätt i kraft, inom en rimlig tidsfrist som inte får överstiga sex månader från den dag då förevarande dom meddelas.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader avseende förfarandet i första instans och i målet om överklagande.

- 5) Den gemensamma resolutionsnämnden ska bära sina rättegångskostnader avseende förfarandet i första instans och i målet om överklagande samt ersätta Landesbank Baden-Württembergs rättegångskostnader avseende förfarandet i första instans.
- 6) Landesbank Baden-Württemberg, Fédération bancaire française och Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader i målet om överklagande.

(¹) EUT C 423, 7.12.2020.
EUT C 443, 21.12.2020.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 15 juli 2021 (begäran om förhandsavgörande från Appeal Tribunal (Northern Ireland) Förenade kungariket) – CG mot The Department for Communities in Northern Ireland

(Mål C-709/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Medborgare i en medlemsstat utan ekonomisk sysselsättning som uppehåller sig i en annan medlemsstat på grundval av nationell rätt – Artikel 18 första stycket FEUF – Icke-diskriminering på grund av nationalitet – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 7 – Villkor för att erhålla uppehållsrätt i mer än tre månader – Artikel 24 – Sociala trygghetsförmåner – Begrepp – Likabehandling – Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde – Övergångsperiod – Nationell bestämmelse enligt vilken unionsmedborgare som har en tidsbegränsad uppehållsrätt i enlighet med nationell rätt inte har rätt till en social trygghetsförmån – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 1, 7 och 24)

(2021/C 349/17)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Appeal Tribunal (Northern Ireland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CG

Motpart: The Department for Communities in Northern Ireland

Domslut

Artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser i en mottagande medlemsstat, enligt vilka unionsmedborgare som inte är ekonomiskt verksamma och inte har tillräckliga tillgångar och till vilka nämnda medlemsstat har beviljat tidsbegränsad uppehållsrätt, inte har rätt till sociala trygghetsförmåner, trots att dessa förmåner garanteras den berörda medlemsstatens medborgare som befinner sig i samma situation.

I de fall då en unionsmedborgare i enlighet med nationell rätt lagligen uppehåller sig i en annan medlemsstat än den medlemsstat som vederbörande är medborgare i är de nationella myndigheterna som är behöriga att bevilja sociala trygghetsförmåner emellertid skyldiga att kontrollera att ett nekande av sådana förmåner med stöd av dessa bestämmelser inte utsätter unionsmedborgaren och de barn som vederbörande är skyldig att försörja, för en konkret och aktuell risk för att deras grundläggande rättigheter – såsom dessa stadfästs i artiklarna 1, 7 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, åsidosätts. När unionsmedborgaren inte har några tillgångar för att täcka sina behov och sina barns behov och vederbörande är isolerad är nämnda myndigheter skyldiga att försäkra sig om att unionsmedborgaren – om de sociala trygghetsförmånerna nekas – likväl kan leva med sina barn under värdiga levnadsförhållanden. Inom ramen för denna kontroll kan de behöriga nationella myndigheterna beakta samtliga trygghetsförmåner som föreskrivs i den nationella rätten och som den berörda unionsmedborgaren och dennes barn faktiskt kan erhålla.

(¹) EUT C 110, 29.3.2021.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Giurgiu (Rumänien) den 16 april 2021 – C.I.
I. mot Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu**

(Mål C-244/21)

(2021/C 349/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Giurgiu

Parter i det nationella målet

Kärande: C.I.I.

Svarande: Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu

Domstolen (tionde avdelningen) har genom beslut av den 1 juli 2021 förklarat att den uppenbart saknar behörighet att besvara den tolkningsfråga som Tribunalul Giurgiu (Rumänien) framställt genom beslut av den 9 april 2021.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den
23 april 2021 – Uniqa Asigurări SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția
Generală de Soluționare a Contestațiilor and Direcția Generală de Administrare a Marilor
Contribuabili**

(Mål C-267/21)

(2021/C 349/19)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i det nationella målet

Klagande: Uniqa Asigurări SA

Motpart: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor och Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Tolkningsfråga

Ska artikel 59 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ tolkas på så sätt att de handläggnings- och regleringstjänster avseende skadeanmälningar som ett försäkringsbolags korrespondenter – vilka agerar i försäkringsbolagets namn och för dess räkning – tillhandahåller kan omfattas av kategorin tjänster av konsulter, ingenjörer, konsultbyråer, jurister, revisorer och andra liknande tjänster, liksom databearbetning och tillhandahållande av information?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Överklagande ingett den 21 maj 2021 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 april 2021 i mål T-379/20, Ryanair mot kommissionen (SAS, Sverige; Covid-19)

(Mål C-320/21 P)

(2021/C 349/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC (ombud: E. Vahida och F.-C. Lapr evote, avocats, S. Rating, abogado, I.-G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros, och V. Blanc, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Konungariket Sverige, SAS AB

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara, i enlighet med artiklarna 263 och 264 FEUF, kommissionens beslut C(2020) 2784 av den 24 april 2020 om statligt stöd SA.57061 (2020/N) – Sverige – Kompensation till SAS f r skador till f ljgd av covid-19-pandemin, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta Ryanairs kostnadersamt förplikta intervenienterna i första instans och eventuella intervenienter i detta överklagande att bära sina egna rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd f r talan åberopar klaganden sex grunder.

Som stöd f r sin talan har klaganden f r det första gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den underkände klagandens argument om att kommissionen åsidosatte kravet på att stöd som beviljats enligt artikel 107.2 b FEUF inte får vara avsett att avh jlpas skador som har drabbat en enda skadelidande.

Som stöd f r sin talan har klaganden f r det andra gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna vid tillämpningen av artikel 107.2 b FEUF och proportionalitetsprincipen i relation till de skador som åsamkats SAS AB på grund av covid-19-pandemin.

Som stöd f r sin talan har klaganden f r det tredje gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den underkände klagandens argument om att principen om icke-diskriminering omotiverats har kränkts.

Som stöd f r sin talan har klaganden f r det fjärde gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna när den underkände klagandens argument om åsidosättande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla t janster.

Som stöd f r sin talan har klaganden f r det femte gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna när det gäller underl ttenheten att inleda det formella granskningsförfarandet.

Som stöd f r sin talan har klaganden f r det sjätte gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna när det gäller den bristande motiveringen.

Överklagande ingett den 21 maj 2021 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 april 2021 i mål T-378/20, Ryanair mot kommissionen (SAS, Danmark; Covid-19)

(Mål C-321/21 P)

(2021/C 349/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC (ombud: E. Vahida och F.-C. Laprévotte, avocats, S. Rating, abogado, I.-G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros, och V. Blanc, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Danmark, Republiken Frankrike, SAS AB

Yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara, i enlighet med artiklarna 263 och 264 FEUF, kommissionens beslut C(2020) 2416 final av den 15 april 2020 om statligt stöd SA.56795 (2020/N) – Danmark – Kompensation till Scandinavian Airlines för skador till följd av covid-19-pandemin, och
- besluta att kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och förplikta den att ersätta Ryanairs rättegångskostnader samt besluta att intevenienterna i första instans och eventuella intervenienter i målet om överklagande ska bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar sex grunder till stöd för sitt överklagande.

Första grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillbakavisa sökandens påstående om att kommissionen åsidosatt kravet på att stöd som beviljas enligt artikel 107.2 b FEUF inte får vara avsett att avhjälpa skador som drabbat en enda skadelidande.

Andra grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och har uppenbart missuppfattat de faktiska omständigheterna vid tillämpningen av artikel 107.2 b FEUF samt proportionalitetsprincipen med avseende på de skador som covid-19-pandemin förorsakat SAS.

Tredje grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillbakavisa sökandens påstående om att principen om icke-diskriminering åsidosatts.

Fjärde grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och har uppenbart missuppfattat de faktiska omständigheterna genom att tillbakavisa sökandens påstående om åsidosättande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster.

Femte grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och har uppenbart missuppfattat de faktiska omständigheterna beträffande kommissionens underlåtenhet att inte inleda något formellt granskningsförfarande.

Sjätte grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och har uppenbart missuppfattat de faktiska omständigheterna beträffande kommissionens underlåtenhet att uppfylla motiveringsskyldigheten.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Korneuburg (Österrike) den 27 maj 2021 – L GmbH mot F GmbH, BW, SW

(Mål C-336/21)

(2021/C 349/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Korneuburg

Parter i det nationella målet

Klagande: L GmbH

Motparter: F GmbH, BW, SW

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (förordningen om flygpasagerares rättigheter) tolkas på så sätt att ett lufttrafikföretag inte är skyldigt att betala kompensation enligt artikel 7 i samma förordning, om det når den slutliga bestämmelseorten med en försening på sju timmar och 41 minuter, eftersom flygplanet under den första av två föregående flygningar hade skadats genom åsknedslag, och den tekniker som var anställd vid ett av lufttrafikföretaget anlitat serviceföretag och rådfrågades efter landningen endast påträffade smärre skador som dock inte påverkade flygplanets funktionsduglighet ("some minor findings"), den andra av de två föregående flygningarna genomfördes, men det i samband med den tillsyn före flygning som gjordes inför denna andra flygning visade sig att flygplanet tills vidare inte kunde användas, och lufttrafikföretaget därför, i stället för det skadade flygplan som det ursprungligen hade avsett att använda, satte in ett ersättningsplan som genomförde flygningen med en försening på sju timmar och 40 minuter i förhållande till den utsatta avgångstiden?
2. Ska artikel 5.3 i förordningen om flygpasagerares rättigheter tolkas på så sätt att det till de rimliga åtgärder som lufttrafikföretaget ska vidta hör att erbjuda flygpasagerarna ombokning till en annan flygning med vilken dessa skulle ha nått sin slutliga bestämmelseort med en mindre försening trots att lufttrafikföretaget, i stället för med det plan som inte längre kunde användas, genomförde flygningen med ett ersättningsplan med vilket passagerarna nådde sin slutliga bestämmelseort med en större försening?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Överklagande ingett den 4 juni 2021 av Ryanair DAC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 april 2021 i mål T-388/20, Ryanair/kommissionen (Finnair I; Covid-19)

(Mål C-353/21 P)

(2021/C 349/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC (representerad av: E. Vahida och F.-C. Laprèvote, avocats, S. Rating, abogado, I.-G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros, och V. Blanc, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Finland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara, i enlighet med artiklarna 263 och 264 FEUF, att kommissionens beslut C(2020) 3387 av den 18 maj 2020 om statligt stöd SA.56809 (2020/N) – Finland – COVID-19: Den statliga lånegarantin för Finland är ogiltig, och
- förpliktiga kommissionen att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Ryanair ådrar sig samt förpliktiga intervenienterna i första instans och i detta överklagande (om något) att bära sina egna rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar klaganden fem grunder:

Som stöd för talan har klaganden för det första gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna när den inte godtog klagandens argument om åsidosättande av artikel 107.3b FEUF.

Som stöd för talan har klaganden för det andra gjort gällande att tribunalen har åsidosatt EU-rätten genom att inte godta klagandens argument om att principen om icke-diskriminering omotiverats har kränkts.

Som stöd för talan har klaganden för det tredje gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna avseende klagandens argument om åsidosättande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster.

Som stöd för talan har klaganden för det fjärde gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna på grund av underlåtenhet att inleda det formella granskningsförfarandet.

Som stöd för talan har klaganden för det femte gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna avseende bristande motivering.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litauen)
den 4 juni 2021 – R.J. R. mot Valstybės įmonė Registrų centras**

(Mål C-354/21)

(2021/C 349/24)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: R.J. R.

Motpart: Valstybės įmonė Registrų centras

Tolkningsfrågor

Ska artikel 1.2 led 1 och artikel 69.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012⁽¹⁾ av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg tolkas så, att de inte utgör hinder för en lagstiftning i den medlemsstat där fastigheten är belägen, enligt vilken äganderätter kan registreras i fastighetsregistret på grundval av ett europeiskt arvsintyg endast om alla uppgifter som krävs för registrering finns i detta europeiska arvsintyg?

⁽¹⁾ EUT L 201, 2012, s. 107.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti (Italien) den 9 juni 2021 – Ferrovienord SpA mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

(Mål C-363/21)

(2021/C 349/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti

Parter i det nationella målet

Klagande: Ferrovienord SpA

Motpart: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

Övriga parter i målet: Procura generale della Corte dei conti, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör regeln om att [det europeiska räkenskapssystemet (ENS)] 2010 ⁽¹⁾ är direkt tillämpligt och principen om den ändamålsenliga verkan av nämnda förordning och av direktiv [2011/85/EU] ⁽²⁾ hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken behörighetsområdet för den nationella rättsinstans som har i uppgift att granska den korrekta tillämpningen av ENS 2010 enbart omfattar den nationella lagstiftningen om begränsning av de offentliga utgifterna, med den följd att [unionsrätten] fräntas sin huvudsakliga ändamålsenliga verkan, det vill säga granskningen av öppenheten och tillförlitligheten hos de budgetbalanser mot bakgrund av vilka Italiens konvergens mot [det medelfristiga budgetmålet] kan fastställas?
- 2) Utgör regeln om att ENS 2010 är direkt tillämpligt och principen om den ändamålsenliga verkan av nämnda förordning och av direktiv [2011/85/EU], vad gäller organisatorisk åtskillnad mellan budgetmyndigheter och tillsynsorgan, hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken verkningarna av beslut fattade av den nationella rättsinstans som har i uppgift att granska den korrekta tillämpningen av [det europeiska räkenskapssystemet (ENS)] 2010 enbart omfattar den nationella lagstiftningen om begränsning av de offentliga utgifterna, med den följd att det utsluts all oberoende kontroll av avgränsningen av vilka enheter och organ som ska beaktas med avseende på budgeten för den italienska offentliga förvaltningen (såsom denna kvalificeras i [unions]rättslig mening), mot bakgrund av vilken Italiens konvergens mot [det medelfristiga budgetmålet] kan fastställas?
- 3) Utgör rättsstatsprincipen, och i synnerhet principerna om ett effektivt och likvärdigt domstolsskydd, hinder för en nationell lagstiftning som
 - a) utsluter all domstolsprövning av huruvida [Istituto Nazionale di Statistica (Italiens nationella statistikinstitut, nedan kallat ISTAT)] tillämpar ENS 2010 korrekt med avseende på avgränsningen av sektor S.13 och därigenom all granskning av noggrannheten, öppenheten och tillförlitligheten hos de budgetbalanser mot bakgrund av vilka Italiens konvergens mot [det medelfristiga budgetmålet] kan fastställas (åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd),
 - b) påför Ferrovienord – för det fall att den lösning som föreslås av motparterna anses vara korrekt, däribland med stöd av en lag om korrekt tolkning – en dubbel börda vid väckande av talan, vilket dessutom innebär en risk för motstridiga beslut om huruvida Ferrovienord har en viss [unions]rättslig status, och som i praktiken gör det omöjligt för Ferrovienord att erhålla ett effektivt skydd av sina rättigheter inom den tidsram som är fastställd för fullgörandet av de skyldigheter som följer av nämnda status (det vill säga räkenskapsåret) och undergräver rättssäkerheten i frågan huruvida Ferrovienord har status som offentlig myndighet,
 - c) stadgar – för det fall att den lösning som föreslås av motparterna anses vara korrekt, däribland med stöd av en lag om korrekt tolkning – att en annan rättsinstans än den som enligt den italienska konstitutionen har i uppgift att pröva budgetlagstiftningen är behörig att uttala sig om huruvida budgetens avgränsning är korrekt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT, L 174, 2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT, L 306, 2011, s. 41).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte dei Conti (Italien) den 10 juni 2021 –
Federazione Italiana Triathlon mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e
delle Finanze**

(Mål C-364/21)

(2021/C 349/26)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte dei Conti

Parter i det nationella målet

Klagande: Federazione Italiana Triathlon

Motpart: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Ytterligare part i målet: Procura generale della Corte dei conti

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör regeln om att [det europeiska räkenskapssystemet (ENS)] 2010 ⁽¹⁾ är direkt tillämpligt och principen om den ändamålsenliga verkan av nämnda förordning och av direktiv [2011/85/EU] ⁽²⁾ hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken behörighetsområdet för den nationella rättsinstans som har i uppgift att granska den korrekta tillämpningen av ENS 2010 enbart omfattar den nationella lagstiftningen om begränsning av de offentliga utgifterna, med den följd att [unionsrätten] fräntas sin huvudsakliga ändamålsenliga verkan, det vill säga granskningen av öppenheten och tillförlitligheten hos de budgetbalanser mot bakgrund av vilka Italiens konvergens mot [det medelfristiga budgetmålet] kan fastställas?
- 2) Utgör regeln om att ENS 2010 är direkt tillämpligt och principen om den ändamålsenliga verkan av nämnda förordning och av direktiv [2011/85/EU], vad gäller organisatorisk åtskillnad mellan budgetmyndigheter och tillsynsorgan, hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken verkningarna av beslut fattade av den nationella rättsinstans som har i uppgift att granska den korrekta tillämpningen av [det europeiska räkenskapssystemet (ENS)] 2010 enbart omfattar den nationella lagstiftningen om begränsning av de offentliga utgifterna, med den följd att det utesluts all oberoende kontroll av avgränsningen av vilka enheter och organ som ska beaktas med avseende på budgeten för den italienska offentliga förvaltningen (såsom denna kvalificeras i [unions]rättslig mening), mot bakgrund av vilken Italiens konvergens mot [det medelfristiga budgetmålet] kan fastställas?
- 3) Utgör rättsstatsprincipen, och i synnerhet principerna om ett effektivt och likvärdigt domstolsskydd, hinder för en nationell lagstiftning som
 - a) utesluter all domstolsprövning av huruvida [Istituto Nazionale di Statistica (Italiens nationella statistikinstitut, nedan kallat ISTAT)] tillämpar ENS 2010 korrekt med avseende på avgränsningen av sektor S.13 och därigenom all granskning av noggrannheten, öppenheten och tillförlitligheten hos de budgetbalanser mot bakgrund av vilka Italiens konvergens mot [det medelfristiga budgetmålet] kan fastställas (åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd),
 - b) påför Ferrovienord – för det fall att den lösning som föreslås av motparterna anses vara korrekt, däribland med stöd av en lag om korrekt tolkning – en dubbel börda vid väckande av talan, vilket dessutom innebär en risk för motstridiga beslut om huruvida Ferrovienord har en viss [unions]rättslig status, och som i praktiken gör det omöjligt för Ferrovienord att erhålla ett effektivt skydd av sina rättigheter inom den tidsram som är fastställd för fullgörandet av de skyldigheter som följer av nämnda status (det vill säga räkenskapsåret) och undergräver rättssäkerheten i frågan huruvida Ferrovienord har status som offentlig myndighet,
 - c) stadgar – för det fall att den lösning som föreslås av motparterna anses vara korrekt, däribland med stöd av en lag om korrekt tolkning – att en annan rättsinstans än den som enligt den italienska konstitutionen har i uppgift att pröva budgetlagstiftningen är behörig att uttala sig om huruvida budgetens avgränsning är korrekt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 2011, s. 41).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht München (Tyskland) den 15 juni 2021 –
DOMUS-SOFTWARE-AG mot Marc Braschoß Immobilien GmbH**

(Mål C-370/21)

(2021/C 349/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht München

Parter i det nationella målet

Klagande: DOMUS-SOFTWARE-AG

Motpart: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Tolkningsfråga

Ska artikel 6.1 och 6.2 i direktiv 2011/7/EU ⁽¹⁾ jämförd med artikel 3 i samma direktiv tolkas på så sätt att rätt till betalning av ett fast belopp på minst 40 euro för varje enskild fordran avseende vederlag föreligger i samband med periodiskt uppkommande fordringar avseende vederlag på grundval av ett enda avtalsförhållande?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EUT L 48, 2011, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzgericht (Österrike) den 21 juni 2021 –
P GmbH**

(Mål C-378/21)

(2021/C 349/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: P GmbH

Motpart: Finanzamt Österreich

Tolkningsfrågor

1. Ska mervärdesskatten betalas av fakturautfärdaren enligt artikel 203 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ om – i ett fall såsom det här aktuella – det inte föreligger någon risk för skattebortfall, eftersom mottagarna av tjänsten utgör slutkonsumenter som inte har någon avdragsrätt?
2. Om den första frågan besvaras jakande och fakturautfärdaren således ska betala mervärdesskatten enligt artikel 203 i mervärdesskattedirektivet:
 - a. Kan leverantören underlåta att rätta fakturorna i förhållande till mottagarna av tjänsten om risken för skattebortfall är utesluten och en rättelse av fakturorna dessutom är omöjlig i praktiken?
 - b. Utgör det hinder för en justering av mervärdesskatten att slutkonsumenterna redan har betalat skatten i samband med ersättningen och den beskattningsbara personen genom denna justering berikas?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 18 januari 2021 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mot Ryanair DAC

(Mål C-380/21)

(2021/C 349/29)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Motpart: Ryanair DAC

Tolkningsfråga

Ska begreppet "[d]en som huvudsakligen arbetar inom den medlemsstats territorium där han är bosatt" i artikel 14.2 a ii [i förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse] tolkas på samma sätt som det begrepp (inom området för civilrättsligt samarbete, domstols behörighet och behörighet vid tvister om anställningsavtal (förordning (EG) nr 44/2001 ⁽²⁾)) som i artikel 19.2 a (i den sistnämnda förordningen) definieras som "ort där arbetstagaren vanligtvis utför ... sitt arbete", även inom området för luftfart och för kabinpersonal (förordning (EEG) 3922/91 ⁽³⁾), i enlighet med EU-domstolens praxis som anges i motiveringen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart (EGT L 373, 1991, s. 4; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 52).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Višje sodišče v Mariboru den 30 juni 2021 – FV mot NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.

(Mål C-405/21)

(2021/C 349/30)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Višje sodišče v Mariboru

Parter i det nationella målet

Klagande: FV

Motpart: NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.

Tolkningsfråga

Ska artikel 3.1 jämförd med artiklarna 8 och 8a i rådets direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka de två rekvisiten avseende "god sed" och "betydande obalans" betraktas som alternativa (det vill säga åtskilda, självständiga och oberoende av varandra), med den följden att det för att fastställa huruvida ett avtalsvillkor är oskäligt är tillräckligt att det föreligger avgörande omständigheter som endast avser ett av dessa båda rekvisit?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EUT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym, 12, s. 169).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Benavides Torres mot rådet

(Mål T-245/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningarna över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Sökandens namn finns uppfört på företeckningarna – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till effektivt domstolsskydd – Oriktig bedömning)

(2021/C 349/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Antonio José Benavides Torres (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna L. Giuliano och F. Di Gianni)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Kyriakopoulou, V. Piessevaux, P. Mahnič och A. Antoniadis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring dels av rådets beslut (Gusp) 2018/90 av den 22 januari 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 14), dels av rådets genomförandeförordning (EU) 2018/88 av den 22 januari 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 6), såvitt dessa rättsakter rör sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Antonio José Benavides Torres ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 200, 11.6.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Moreno Pérez mot rådet

(Mål T-246/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningarna över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Sökandens namn finns uppfört på företeckningarna – Bibehållande av sökandens namn i dessa förteckningar – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till effektivt domstolsskydd – Oriktig bedömning)

(2021/C 349/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Maikel José Moreno Pérez (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna L. Giuliano och F. Di Gianni)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič och A. Antoniadis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring dels av rådets beslut (Gusp) 2018/90 av den 22 januari 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 14) och rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), dels av rådets genomförandeförordning (EU) 2018/88 av den 22 januari 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 6) och Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), såvitt dessa rättsakter rör sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Maikel José Moreno Pérez ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 200, 11.6.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Lucena Ramírez mot rådet

(Mål T-247/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningarna över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningsen av penningmedel och ekonomiska resurser – Sökandens namn finns uppfört på företeckningarna – Bibehållande av sökandens namn i dessa förteckningar – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till effektivt domstolskydd – Oriktig bedömning)

(2021/C 349/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Tibisay Lucena Ramírez (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna L. Giuliano och F. Di Gianni)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič och A. Antoniadis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring dels av rådets beslut (Gusp) 2018/90 av den 22 januari 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 14) och rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), dels av rådets genomförandeförordning (EU) 2018/88 av den 22 januari 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 6) och Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), såvitt dessa rättsakter rör sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Tibisay Lucena Ramírez ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 200, 11.6.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Cabello Rondón mot rådet

(Mål T-248/21) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Motiveringsskyldighet – Rätt till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till ett effektivt domstolsskydd – Oriktig bedömning – Yttrandefrihet)

(2021/C 349/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Diosdado Cabello Rondón (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna L. Giuliano och F. Di Gianni)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič, V. Piessevaux och A. Antoniadis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/90 av den 22 januari 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 14), och rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/88 av den 22 januari 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 6), och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Diosdado Cabello Rondón ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 200, 11.6.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Saab Halabi mot rådet(Mål T-249/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Motiveringskyldighet – Rätt till försvar – Principen om god förvaltning – Rätt till ett effektivt domstolskydd – Oriktig bedömning)

(2021/C 349/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Tarek William Saab Halabi (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna L. Giuliano och F. Di Gianni)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Kyriakopoulou, V. Piessevaux, P. Mahnič och A. Antoniadis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/90 av den 22 januari 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 14), och rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/88 av den 22 januari 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 16 I, 2018, s. 6), och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Tarek William Saab Halabi ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 200, 11.6.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Harrington Padrón mot rådet(Mål T-550/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Oriktig bedömning – Rätt till egendom)

(2021/C 349/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna F. Di Gianni och L. Giuliano)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou och P. Mahnič)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2018/901 av den 25 juni 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 12), och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/899 av den 25 juni 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 5), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Katherine Nayarith Harrington Padrón ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Oblitas Ruzza mot rådet

(Mål T-551/18) (¹)

(Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Upptagande av sökanden i förteckningarna – Bibehållande av sökandens namn i dessa förteckningar – Felaktig bedömning – Rätten till egendom)

(2021/C 349/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sandra Oblitas Ruzza (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna F. Di Gianni och L. Giuliano)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou och P. Mahnič)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om i första hand ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2018/901 av den 25 juni 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 12) och rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10) och i andra hand ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) 2018/899 av den 25 juni 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 5) och rådets genomförandeförordning 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sandra Oblitas Ruzza ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Moreno Reyes mot rådet(Mål T-552/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Felaktig bedömning)

(2021/C 349/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Xavier Antonio Moreno Reyes (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna F. Di Gianni och L. Giuliano)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou och P. Mahnič)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om i första hand ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2018/901 av den 25 juni 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 12) och rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10) och i andra hand ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) 2018/899 av den 25 juni 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 5) och rådets genomförandeförordning 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Rådets beslut (Gusp) 2018/901 av den 25 juni 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela, rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela, rådets genomförandeförordning (EU) 2018/899 av den 25 juni 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela och rådets genomförandeförordning 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela ogiltigförklaras i den del dessa rättsakter rör Xavier Antonio Moreno Reyes.
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 427, 26.11.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Rodríguez Gómez mot Rådet(Mål T-553/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Oriktig bedömning – Rätt till egendom)

(2021/C 349/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Delcy Eloina Rodríguez Gómez (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna, F. Di Gianni och L. Giuliano)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou och P. Mahnič)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/901 av den 25 juni 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 12), och rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/899 av den 25 juni 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 5), och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Delcy Eloina Rodriguez Gómez ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 427, 26.11.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Hernández Hernández mot Rådet

(Mål T-554/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att uppföra sökanden i förteckningarna – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Oriktig bedömning – Rätt till egendom)

(2021/C 349/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Socorro Elizabeth Hernández Hernández (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna, F. Di Gianni och L. Giuliano)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou och P. Mahnič)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/901 av den 25 juni 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 12), och rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/899 av den 25 juni 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 160 I, 2018, s. 5), och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Socorro Elizabeth Hernández Hernández ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 427, 26.11.2018.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Harrington Padrón/rådet(Mål T-32/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Oriktig bedömning)

(2021/C 349/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna, L. Giuliano och F. Di Gianni)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou och P. Mahnič)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), i den del de berör sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Katherine Nayarith Harrington Padrón ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 103, 18.3.2019.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Benavides Torres mot Rådet(Mål T-35/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela – Frysning av tillgångar – Förteckningar över personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Felaktig bedömning)

(2021/C 349/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Antonio José Benavides Torres (Caracas, Venezuela) (ombud: advokaterna, L. Giuliano och F. Di Gianni)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Kyriakopoulou, V. Piessevaux, P. Mahnič och A. Antoniadis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2018/1656 av den 6 november 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2017/2074 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 10), och rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1653 av den 6 november 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/2063 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Venezuela (EUT L 276, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Antonio José Benavides Torres ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 93, 11.3.2019.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – DD mot FRA

(Mål T-632/19) (¹)

(Personalmål – Tillfälligt anställda – Skadeståndsyrkande – Ideell skada – Verkställighet av domar som meddelats av personaldomstolen och av tribunalen)

(2021/C 349/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: DD (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche)

Svarande: Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (ombud: M. O'Flaherty, biträdd av advokaten B. Wägenbauer)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande om i) ersättning för den ideella skada som sökanden anser sig ha åsamkats; ii) ogiltigförklaring av beslutet från direktören för FRA av den 19 november 2018 att avslå sökandens skadeståndsyrkande samt iii) ogiltigförklaring, såvitt erfordras, av beslutet av den 12 juni 2019 att avslå klagomålet av ovannämnda beslut av den 19 november 2018.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) DD ska bära sina egna rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA).

(¹) EUT C 406, 2.12.2019.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Abitron Germany mot EUIPO – Hetric International (NOVA)

(Mål T-75/20) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket NOVA – Det äldre oregistrerade nationella varumärket NOVA – Relativt registreringshinder – Artiklarna 8.4 och 53.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artiklarna 8.4 och 60.1 c i förordning (EU) 2017/1001) – Hänvisning till nationell lagstiftning som är tillämplig på det äldre varumärket – Absolut registreringshinder – Ond tro föreligger inte – Artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 59.1 b i förordning 2017/1001))

(2021/C 349/44)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Abitron Germany GmbH (Langquaid, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Dolde och K. Lüder)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Hetronic International, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma, Förenta Staterna) (ombud: advokaten A. Wehlau)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 10 december 2019 (ärende R 521/2019-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Abitron Germany och Hetronic International.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Abitron Germany GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 103, 30.3.2020.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Griba/ CPVO (Stark Gugger)

(Mål T-181/20) ⁽¹⁾

(Växtförädlarrätt – Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för äppelsorten Stark Gugger – Teknisk provning – Platsen för proven – Likabehandling – Rätten till försvar – Motiveringsskyldighet)

(2021/C 349/45)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft (Terlano, Italien) (ombud: advokaten G. Würtenberger)

Motpart: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) (ombud: M. Ekvad, O. Lamberto och F. Mattina, biträdda av advokaterna A. von Mühlendahl och H. Hartwig)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av CPVO:s överklagandenämnd den 24 januari 2020 (ärende A 008/2018) om en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för äppelsorten Stark Gugger.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 191, 8.6.2020

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Griba/CPVO (Gala Perathoner)(Mål T-182/20) ⁽¹⁾**(Växtförädlarrätt – Ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för äppelsorten Gala Perathoner – Teknisk provning – Platsen för provning – Likabehandling – Rätten till försvar – Motiveringskyldighet)**

(2021/C 349/46)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft (Terlano, Italien) (ombud: advokaten, G. Würtenberger)

Motpart: Gemenskapens växtsortmyndighet (CPVO) (ombud: M. Ekvad, O. Lamberti och F. Mattina, biträda av advokaterna A. von Mühlendahl och H. Hartwig)

Saken

Överklagande av det beslut som CPVO:s överklagandenämnd meddelade den 17 januari 2020 (ärende A 004/2016) om en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt för äppelsorten Gala Perathoner.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 191, 8.6.2020.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Fashioneast och AM.VI. mot EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)(Mål T-297/20) ⁽¹⁾**(EU-varumärken – Upphävandeförfarande – EU-figurmärket RICH JOHN RICHMOND – Briande faktisk användning av varumärket – Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001] – Används i en form som i vissa detaljer avviker och som ändrar varmärkets särprägel – Artikel 15.1 andra stycket a i förordning nr 207/2009 [nu artikel 18.1 andra stycket a i förordning 2017/1001])**

(2021/C 349/47)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fashioneast Sarl (Luxembourg, Luxemburg), AM.VI. Srl (Neapel, Italien) (ombud: advokaterna A. Camusso och M. Baghetti)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Cottrell, J. Crespo Carrillo och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Moschillo Srl (Avellino, Italien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 16 mars 2020 (ärende R 1381/2019-2) angående dett upphävandeförfarande mellan, å ena sidan, Moschillo, och, å andra sidan, Fashioneast och AM.VI.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Fashioneast Sàrl och AM.VI. Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 255, 3.08.2020.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – KO mot kommissionen

(Mål T-389/20) (¹)

(Personalmål – Tillfälligt anställda – Lön – Utlandstillägg – Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Utlandstillägg nekas – Hemvist – Provanställning)

(2021/C 349/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: KO (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Champetier)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Bohr och A.-C. Simon)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) vid kommissionen den 18 oktober 2019 om att neka sökanden utlandstillägg.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) KO ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 279, 24.8.2020.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Cole Haan/EUIPO – Samsøe & Samsøe Holding (Ø)

(Mål T-399/20) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU varumärke av figurmärket Ø – Det äldre internationella figurmärket ø – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2021/C 349/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Cole Haan LLC (Greenland, New Hampshire, Förenta staterna) (ombud: advokaten G. Vos)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Frydendahl och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Samsøe & Samsøe Holding A/S (Köpenhamn, Danmark)
(ombud: advokaten C. Jardorf)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 15 april 2020 (ärende R 1375/2019-4) om ett invändningsförfarande mellan Samsøe & Samsøe Holding och Cole Haan.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Cole Haan LLC ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).
- 3) Samsøe & Samsøe Holding A/S ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 271, 17.8.2020.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Guerlain/EUIPO (Formen på ett avlångt, koniskt och cylindriskt läppstift)

(Mål T-488/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett tredimensionellt varumärke – Formen på ett avlångt, koniskt och cylindriskt läppstift – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2021/C 349/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Guerlain (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten, T. de Haan)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Pétrequin, A. Folliard-Monguiral och V. Ruzek)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 2 juni 2020 (ärende R 2292/2019-1) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ett tredimensionellt kännetecken bestående av formen på ett avlångt, koniskt och cylindriskt läppstift.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 2 juni 2020 (ärende R 2292/2019-1) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de nödvändiga kostnader som uppkommit för Guerlain med anledning av förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

⁽¹⁾ EUT C 320, 28.9.2020.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Aldi mot EUIPO (CUCINA)(Mål T-527/20) ⁽¹⁾**(EU-varumärken – Ansökan om registrering av EU-figurmärket CUCINA – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001)**

(2021/C 349/51)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Lützenrath, C. Fürsen och M. Minkner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Bosse och A. Söder)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 19 juni 2020 (ärende R 463/2020-2) avseende ett ansökan om registrering av figurmärket CUCINA som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Aldi GmbH & Co. Ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 329, 5.10.2020.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Aldi mot EUIPO (Cachet)(Mål T-622/20) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Cachet – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b och c i förordning (EU) 2017/1001)**

(2021/C 349/52)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ombud: advokaterna, N. Lützenrath, C. Fürsen och M. Minkner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Śliwińska och D. Hanf)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 11 augusti 2020 (ärende R 452/2020-5), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet Cachet.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 11 augusti 2020 (ärende R 452/2020-5) ogiltigförklaras till den del det avser "hygienprodukter för medicinskt bruk", som avses i registreringsansökan.

- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Aldi GmbH & Co. KG och EUIPO ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 399, 23.11.2020.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Arnautu mot Europaparlamentet

(Mål T-740/20) (¹)

(Institutionell rätt – Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Assistentstöd till ledamöter – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Invändning om rättsstridighet – Rätt till försvar – Felaktig bedömning)

(2021/C 349/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marie-Christine Arnautu (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Görlitz, T. Lazian och M. Ecker)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels beslutet av Europaparlamentets generalsekreterare av den 21 september 2020 om krav på att sökanden ska återbetala ett belopp på 87 203,46 euro i felaktigt utbetalda assistentstöd till ledamöter, dels den därtill hänförliga debetnotan av den 22 oktober 2020.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Marie-Christine Arnautu ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader.

(¹) EUT C 44, 8.2.2021.

Tribunalens dom av den 14 juli 2021 – Veronese mot EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)

(Mål T-749/20) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket VERONESE – Det äldre EU-ordmärket VERONESE – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b och artikel 53.1 a i förordning 207/2009 [nu Artikel 8.1 b och artikel 60.1 a i förordning (EU) 2017/1001] – Beslut fattat efter tribunalens ogiltigförklaring av ett tidigare beslut – Artikel 72.6 i förordning 2017/1001 – Res judicata)

(2021/C 349/54)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Veronese (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten S. Herrburger)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong) (ombud: advokaten B. Lafont)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 26 oktober 2020 (ärende R 1951/2020-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Veronese och Veronese Design Company

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Veronese ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 44, 8.2.2021.

Talan väckt den 5 juli 2021 – Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Mål T-389/21)

(2021/C 349/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 14 april 2021 om beräkning av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för år 2021 (SRB/ES/2021/22) och dess bilagor, i den mån det angripna beslutet, inklusive bilaga I, bilaga II, och bilaga III, rör sökandens bidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand yrkar sökanden, för det fall tribunalen finner att det angripna beslutet inte existerar i rättslig mening till följd av att Gemensamma resolutionsnämnden inte har avfattat beslutet på korrekt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför inte kan tas upp till prövning på grund av att ändamålet med talan har förfallit, att tribunalen ska

- fastställa att det angripna beslutet inte existerar i rättslig mening i den mån det rör sökanden, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder.

1. Första grunden: Beslutet strider mot artikel 81.1 i förordning (EU) nr 806/2014, ⁽¹⁾ jämförd med artikel 3 i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958, ⁽²⁾ eftersom beslutet inte är avfattat på tyska, vilket är det officiella språk som rätteligen hade bort användas gentemot sökanden.

2. Andra grunden: Beslutet åsidosätter motiveringskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF samt strider mot artikel 41.1 och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), eftersom beslutet visar på flera luckor i motiveringen, särskilt vad beträffar svarandens användning i flera avseenden av ett lagstadgat utrymme för skönmässig bedömning, och eftersom det inte innehåller uppgifter om andra institut.
3. Tredje grunden: Beslutet åsidosätter principen om ett effektivt domstolsskydd, vilken slås fast i artikel 47 i stadgan, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktiskt omöjlig, vilket omintetgör sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd.
4. Fjärde grunden: Artiklarna 4–9 och bilaga I till den delegerade förordningen (EU) 2015/63 ⁽³⁾, i dess ändrade lydelse enligt den delegerade förordningen (EU) 2016/1434 ⁽⁴⁾ (nedan kallad den delegerade förordningen), strider mot överordnade rättsregler, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktiskt omöjlig, vilket omintetgör sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd.
5. Femte grunden: Artikel 7.4 andra meningen i den delegerade förordningen strider mot överordnade rättsregler, eftersom den tillåter en objektivt olämplig och oproportionerlig åtskillnad mellan medlemmarna i ett institutionellt skyddssystem (nedan kallat IPS) och en relativisering av IPS-indikatorn.
6. Sjätte grunden: Beslutet strider mot bland annat artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁵⁾ och kravet på riskanpassad avgiftsberäkning, eftersom en multiplikator satt till 5/9 av IPS-indikatorn tillämpats med avseende på sökanden. Med hänsyn till den omfattande skyddsverkan som ett institutionellt skyddssystem har, är det oförenligt med systemet och godtyckligt att göra åtskillnad mellan instituten utifrån IPS-indikatorn.
7. Sjunde grunden: Artiklarna 6, 7 och 9 samt bilaga I till den delegerade förordningen strider mot överordnade rättsregler, bland annat eftersom de åsidosätter kravet på riskanpassad avgiftsberäkning, proportionalitetsprincipen och principen att samtliga faktiska omständigheter ska beaktas.
8. Åttonde grunden: Beslutet åsidosätter sökandens näringsfrihet enligt artikel 16 i stadgan och proportionalitetsprincipen, eftersom de riskjusteringsmultiplikatorer som beaktats inte stämmer överens med sökandens riskprofil, som ligger över genomsnittet.
9. Nionde grunden: Beslutet strider mot artiklarna 16 och 20 i stadgan samt proportionalitetsprincipen och rätten till god förvaltning till följd av att svaranden gjort sig skyldig till uppenbara fel i samband med att den i flera avseenden använt ett utrymme för skönmässig bedömning.
10. Tionde grunden: Artikel 20.1 första och andra meningarna i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU ⁽⁶⁾ och kravet på riskanpassad avgiftsberäkning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning nr 1 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EUT L 17, 1958, s. 385).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1434 av den 14 december 2015 om rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 233, 2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 646/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2005/25/EG, 2006/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 5 juli 2021 – DZ Bank mot GRN

(Mål T-390/21)

(2021/C 349/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av gemensamma resolutionsnämnden den 14 april 2021 om fastställelse av förhandsbidaget till gemensamma resolutionsfonden för år 2021 (SRB/ES/2021/22), samt bilagorna till beslutet, i de delar som det angripna beslutet, inbegripet bilagorna I, II och III, avser sökandens bidrag, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, om tribunalen skulle finna att det angripna beslutet saknar rättsverkningar, eftersom sökanden inte använt korrekt officiellt språk och talan om ogiltigförklaring därför inte kan prövas i sak, då den saknar föremål, har sökanden yrkat att tribunalen ska:

- fastställa att det angripna beslutet saknar rättsverkningar i förhållande till sökanden, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat tio grunder som i allt väsentligt är identiska med eller motsvarar dem som åberopades i mål T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg mot GRN.

Talan väckt den 5 juli 2021 – Deutsche Kreditbank mot GRN

(Mål T-391/21)

(2021/C 349/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Kreditbank AG (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (GRN)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av gemensamma resolutionsnämnden den 14 april 2021 om fastställelse av förhandsbidaget till gemensamma resolutionsfonden för år 2021 (SRB/ES/2021/22), samt bilagorna till beslutet, i de delar som det angripna beslutet, inbegripet bilagorna I, II och III, avser sökandens bidrag, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, om tribunalen skulle finna att det angripna beslutet saknar rättsverkningar, eftersom sökanden inte använt korrekt officiellt språk och talan om ogiltigförklaring därför inte kan prövas i sak, då den saknar föremål, har sökanden yrkat att tribunalen ska:

- fastställa att det angripna beslutet saknar rättsverkningar i förhållande till sökanden, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har åberopat åtta grunder till stöd för sin talan.

1. Första grunden: Beslutet åsidosätter artikel 81.1 i förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾, jämförd med artikel 3 i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958⁽²⁾, eftersom det inte är avfattat på tyska, vilket är det språk som ska användas i förhållande till sökanden.
2. Andra grunden: Beslutet åsidosätter motiveringsskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF och artikel 41.1 samt artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), eftersom det innehåller flera fall av bristfällig motivering, bland annat avseende det utrymme för skönmässig bedömning som enligt lag tillkommer svaranden och eftersom upplysningar om andra kreditinstitut inte offentliggörs.
3. Tredje grunden: Beslutet åsidosätter den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel inför en domstol enligt artikel 47.1 i stadgan, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktiskt omöjlig med följd att sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel äventyras.
4. Fjärde grunden: Artikel 4-9 i delegerad förordning (EU) 2015/63⁽³⁾ och bilaga I till denna i ändrad lydelse enligt delegerad förordning (EU) 2016/1434⁽⁴⁾ (nedan kallad den delegerade förordningen) strider mot rättsregler av högre rang, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktisk omöjlig med följd att sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel äventyras.
5. Femte grunden: Artikel 6, 7 och 9 i den delegerade förordningen och bilaga I till denna strider mot rättsregler av högre rang, eftersom de bland annat åsidosätter principen om att bidraget ska beräknas på ett sätt som tar lämplig hänsyn till den risk som föreligger, proportionalitetsprincipen och principen om att samtliga faktiska omständigheter ska beaktas.
6. Sjätte grunden: Beslutet åsidosätter sökandens frihet att starta och bedriva näringsverksamhet enligt artikel 16 i stadgan samt proportionalitetsprincipen, eftersom de riskjusteringsmultiplikatorer som tillämpats inte överensstämmer med sökandens goda riskprofil, vilken är bättre än genomsnittet.
7. Sjunde grunden: Beslutet åsidosätter artikel 16 och 20 i stadgan samt proportionalitetsprincipen och rätten till god förvaltning, eftersom det har gjorts uppenbara fel när svaranden utövade sitt utrymme för skönmässig bedömning.
8. Åttonde grunden: Artikel 20.1 första och andra ledet i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU⁽⁵⁾ och mot principen om att bidraget ska beräknas på ett sätt som tar lämplig hänsyn till den risk som föreligger.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Förordning nr 1 om vilka språk som skall gälla inom Europeiska ekonomiska gemenskaperna (EGT 1958, 17, s. 385; svensk specialutgåva: område 1, volym 1, s. 16).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1434 av den 14 december 2015 om rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 233, 2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 5 juli 2021 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mot GRN**(Mål T-392/21)**

(2021/C 349/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna, H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (GRN)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av gemensamma resolutionsnämnden den 14 april 2021 om fastställelse av förhandsbidaget till gemensamma resolutionsfonden för år 2021 (SRB/ES/2021/22), samt bilagorna till beslutet, i de delar som det angripna beslutet, inbegripet bilagorna I, II och III, avser sökandens bidrag, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, om tribunalen skulle finna att det angripna beslutet saknar rättsverkningar, eftersom sökanden inte använt korrekt officiellt språk och talan om ogiltigförklaring därför inte kan prövas i sak, då den saknar föremål, har sökanden yrkat att tribunalen ska:

- fastställa att det angripna beslutet saknar rättsverkningar i förhållande till sökanden, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat tio grunder som i allt väsentligt är identiska med eller motsvarar dem som åberopats i mål T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg mot GRN.

Talan väckt den 5 juli 2021 – Max Heinr. Sutor/SRB**(Mål T-393/21)**

(2021/C 349/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Glos, M. Rätz och T. Kreft)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 14 april 2021 om beräkning av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för år 2021 (SRB/ES/2021/22) och beslutet om tolkningsmeddelande, rörande sökanden, av den 14 april 2021 med avseende på datum för beräkning av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2021/22) för år 2021, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 5.1 e i den delegerade förordningen (EU) 2015/63, ⁽¹⁾ eftersom Gemensamma resolutionsnämnden inte undantagit de kundmedel som sökanden förvaltar från beräkningen av bankavgiften för år 2021. Artikel 5.1 e i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 ska åtminstone tillämpas analogt på sådana insolvensskyddade kundmedel.
2. Andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen enligt artikel 70.2 andra stycket i förordning (EU) nr 806/2014 ⁽²⁾ jämförd med artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU ⁽³⁾, genom att beslutet fastställde en bankavgift som var 100 gånger högre än annars, enbart på grundval av de – riskfria – skulder på förtroendebasis som framgår av sökandens balansräkning.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling, eftersom beslutet behandlar sökanden olika, utan att detta är objektivt motiverat, i förhållande till kreditinstitut, vars nationella redovisningsstandarder inte fordrar att skulder på förtroendebasis tas upp eller som tillämpar IFRS-standarder, och värdepappersföretag som förvaltar kundmedel.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan), eftersom ett upptagande av de riskfria skulderna på förtroendebasis i beräkningsunderlaget medför en höjning av sökandens bankavgift för år 2021 med en faktor på 100 utan att ett sådant ingrepp är motiverat.
5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF, genom att beslutet inskränker sökandens möjlighet att utöva sin yrkesverksamhet i den medlemsstat där denne har sin huvudsakliga verksamhet. Denna inskränkning är oproportionerlig och diskriminerar sökanden i förhållande till kreditinstitut i andra medlemsstater.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 17.3 och 4 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 genom att Gemensamma resolutionsnämnden inte tagit hänsyn till de i efterhand justerade rapporteringsuppgifterna för bidragsåren 2018–2020 vid fastställandet av bankavgiften för bidragsåret 2021 och att sökandens bankavgift inte nedsatts i motsvarande mån.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av rätten att yttra sig, vilken avses i artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan, genom att sökanden endast gavs en faktisk frist på tre dagar för att inom ramen för konsultationen granska utkastet till ett individuellt meddelande om uttag av bankavgift för år 2021 och inkomma med synpunkter till svaranden.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan samt artikel 296.2 FEUF, genom att skälen till beslutet inte ger sökanden möjlighet att kontrollera storleken på sitt bidrag.
9. Nionde grunden: Åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd, som slås fast i artikel 47.1 i stadgan, genom att skälen till beslutet inte gör det möjligt för sökanden att bedöma huruvida det är lämpligt att väcka talan vid behörig domstol.
10. Tionde grunden (alternativ grund): Artiklarna 7–9 och bilaga I till den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är ogiltiga, eftersom det förhållandet att bidragen är ömsesidigt beroende av varandra och att konfidentiella uppgifter från tredje man används innebär att svaranden tvingas fatta ett beslut strider mot motiveringsskyldigheten.
11. Elfte grunden (alternativ grund): Artiklarna 7–9 och bilaga I till den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är ogiltiga på grund av att de åsidosätter rätten till ett effektivt domstolsskydd enligt artikel 47.1 i stadgan.
12. Tolfte grunden (alternativ grund): Beräkningsunderlaget enligt artikel 14.2 jämförd med artikel 3 punkt 11 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är ogiltigt, eftersom det strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU och principen om likabehandling.

13. Trettonde grunden (alternativ grund): Beräkningsunderlaget enligt artikel 14.2 jämförd med artikel 3 led 11 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är ogiltigt, eftersom det strider mot artikel 16 i stadgan.
14. Fjortonde grunden (alternativ grund): Beräkningsunderlaget enligt artikel 14.2 jämförd med artikel 3 punkt 11 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är ogiltigt, eftersom det strider mot artikel 49 FEUF jämförd med artikel 64 FEUF.

-
- (¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1)
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 6 juli 2021 – Bayerische Landesbank mot GRN

(Mål T-394/21)

(2021/C 349/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bayerische Landesbank (München, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (GRN)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av gemensamma resolutionsnämnden den 14 april 2021 om fastställelse av förhandsbidaget till gemensamma resolutionsfonden för år 2021 (SRB/ES/2021/22), samt bilagorna till beslutet, i de delar som det angripna beslutet, inbegripet bilagorna I, II och III, avser sökandens bidrag, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand, om tribunalen skulle finna att det angripna beslutet saknar rättsverkningar, eftersom sökanden inte använt korrekt officiellt språk och talan om ogiltigförklaring därför inte kan prövas i sak, då den saknar föremål, har sökanden yrkat att tribunalen ska:

- fastställa att det angripna beslutet saknar rättsverkningar i förhållande till sökanden, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Til stöd för sin talan har sökanden åberopat tio grunder som i allt väsentligt är identiska med eller motsvarar dem som åberopats i mål T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg mot GRN.

Talan väckt den 6 juli 2021 – DZ Hyp/SRB**(Mål T-395/21)**

(2021/C 349/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DZ Hyp (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 14 april 2021 om beräkning av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för 2021 (SRB/ES/2021/22 och dess bilagor, i den mån det angripna beslutet, inklusive bilaga I, bilaga II, och bilaga III, rör sökandens bidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand yrkar sökanden, för det fall tribunalen finner att det angripna beslutet inte existerar i rättslig mening till följd av att Gemensamma resolutionsnämnden inte har avfattat beslutet på korrekt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför inte kan tas upp till prövning på grund av att ändamålet med talan har förfallit, att tribunalen ska

- fastställa att det angripna beslutet inte existerar i rättslig mening i den mån det rör sökanden, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopas i mål T-389/21 Landesbank Baden-Württemberg/SRB.

Talan väckt den 7 juli 2021 – Deutsche Bank/SRB**(Mål T-396/21)**

(2021/C 349/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Bank AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 14 april 2021 om beräkning av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för år 2021 (SRB/ES/2021/22) och dess bilagor, i den mån det angripna beslutet, inklusive bilaga I, bilaga II, och bilaga III, berör sökandens bidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Beslutet åsidosätter motiveringsskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF samt strider mot artikel 41.1 och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), eftersom beslutet visar på flera luckor i motiveringen, särskilt vad beträffar svarandens användning i flera avseenden av ett lagstadgat utrymme för skönsmässig bedömning, och eftersom det inte innehåller uppgifter om andra institut.
2. Andra grunden: Beslutet åsidosätter principen om ett effektivt domstolsskydd, vilken slås fast i artikel 47 i stadgan, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktiskt omöjlig, vilket omintetgör sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd.
3. Tredje grunden: Artiklarna 4–9 och bilaga I till den delegerade förordningen (EU) 2015/63 ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse enligt den delegerade förordningen (EU) 2016/1434 ⁽²⁾ (nedan kallad den delegerade förordningen), strider mot överordnade rättsregler, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktiskt omöjlig, vilket omintetgör sökandens rätt till ett effektivt domstolsskydd.
4. Fjärde grunden: Beslutet strider mot artikel 4 i genomförandeförordning (EU) nr 2015/81, ⁽³⁾ jämförd med artikel 69.1 i förordning (EU) nr 806/2014 ⁽⁴⁾ (nedan kallad SRM-förordningen), eftersom den årliga målnivån inte har fastställts på grundval av det belopp som de garanterade insättningarna uppgick till i början av intjänandefasen, i andra hand åsidosätter artikel 69.1 SRM-förordningen överordnade rättsregler.
5. Femte grunden: Artiklarna 6, 7 och 9 samt bilaga I till den delegerade förordningen strider mot överordnade rättsregler, bland annat eftersom de åsidosätter kravet på riskanpassad avgiftsberäkning, proportionalitetsprincipen och principen att samtliga faktiska omständigheter ska beaktas.
6. Sjätte grunden: Beslutet åsidosätter sökandens näringsfrihet enligt artikel 16 i stadgan och proportionalitetsprincipen, eftersom de riskjusteringsmultiplikatorer som beaktats inte stämmer överens med sökandens mycket höga förlustabsorberingskapacitet och den därmed avsevärt lägre risken för att sökanden tar den gemensamma resolutionsfonden i anspråk i händelse av resolution.
7. Sjunde grunden: Beslutet strider mot artiklarna 16 och 20 i stadgan samt proportionalitetsprincipen och rätten till god förvaltning till följd av att svaranden gjort sig skyldig till uppenbara fel i samband med att den i flera avseenden använt ett utrymme för skönsmässig bedömning.
8. Åttonde grunden: Artikel 20.1 första och andra meningarna i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU ⁽⁵⁾ och kravet på riskanpassad avgiftsberäkning.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1434 av den 14 december 2015 om rättelse av delegerad förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 233, 2016, s. 1).

⁽³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 90).

Talan väckt den 8 juli 2021 – DVD Bank/SRB**(Mål T-404/21)**

(2021/C 349/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: DVD Bank (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 14 april 2021 om beräkning av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för 2021 (SRB/ES/2021/22 och dess bilagor, i den mån det angripna beslutet, inklusive bilaga I, bilaga II, och bilaga III, rör sökandens bidrag, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand yrkar sökanden, för det fall tribunalen finner att det angripna beslutet inte existerar i rättslig mening till följd av att Gemensamma resolutionsnämnden inte har avfattat beslutet på korrekt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför inte kan tas upp till prövning på grund av att ändamålet med talan har förfallit, att tribunalen ska

- fastställa att angripna beslutet inte existerar i rättslig mening i den mån det rör sökanden, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tio grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopas i mål T-389/21 Landesbank Baden-Württemberg/SRB.

Talan väckt den 17 juli 2021 – TO mot EEA**(Mål T-434/21)**

(2021/C 349/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: TO (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska miljöbyrån (EEA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

slå fast att

- det beslut som fattades av EEA den 21 september 2020 ska ogiltigförklaras. EEA beslutade däri, efter att ha efterkommit begäran att återbetala det bosättningsbidrag som EEA felaktigt hade dragit av när det belopp som skulle betalas på grund av den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 11 juni 2019 i mål T-462/17 utbetalades, likväl att – och det är i detta avseende som beslutet angrips – vägra att efterkomma de andra krav som sökanden ställt bland annat i e-mail av den 16 september förra året, vilket det angripna beslutet uttryckligen hänvisar till, och vilka syftade till att, förutom att det bosättningsbidrag som felaktigt hade dragits av skulle återbetalas, erhålla följande
- det omfattande utestående beloppet – som inte är fastställt på grund av att det inte finns en detaljerad redogörelse – jämte ränta på avgångsvederlaget från den 22 september 2016 och sedan den dag då domen meddelades ränta på det belopp som ådömts fram till dess att betalning faktiskt sker,

- en detaljerad redogörelse över det huvudbelopp som ska betalas, ränta och övriga belopp, samt de belopp som redan har utbetalats till sökanden och som i första hand ska avräknas från ränta och övriga belopp och därefter från huvudbeloppet,
- ersättning på grund av det tjänstefel som begåtts och som består i dels ett åsidosättande av den sekretess som tribunalen beviljat sökanden genom att via lönebeskedet för augusti 2019, i vilket de belopp som krediterats och debiterats angavs, informera sökandens nya arbetsgivare om tvisten med EEA, dels en vägran att utge den skriftväxling som skett med sökandens ombud vid den tidpunkten såväl före som efter det att ovanstående dom meddelades,
- beslutet, som fattades av EEA genom att anta det angripna beslutet, om att således vägra att följa den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 11 juni 2019 i mål T-462/17, i den omfattning som anges ovan vad gäller huvudbeloppet, ränta och övriga belopp, ska ogiltigförklaras,
- den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 11 juni 2019 i mål T-462/17 ska följas fullt ut vad gäller huvudbeloppet, ränta, övriga belopp och ersättning för hela den skada som hon har lidit och kommer att fortsätta att lida på grund av det angripna beslutets antagande och genomförande, i den mån EEA förpliktas att till sökanden utbetala följande
 - ett belopp som motsvarar det avgångsvederlag som EEA förpliktats att betala, samt det bosättningsbidrag som satts ned med 2 950 euro om det mot förväntan inte redan har återbetalats, jämte ränta från den 22 september 2016
 - ett belopp på 20 000 euro i schablonmässig ersättning för den skada som har lidits på grund av att sökandens personuppgifter har getts ut till tredje man och på grund av åsidosättandet av sekretessregler särskilt i förhållande till sökandens nuvarande arbetsgivare,
 - ett belopp på 20 000 euro i schablonmässig ersättning för den skada som har lidits på grund av avslaget på sökandens begäran att utfä den skriftväxling som skett med dennes ombud såväl före som efter det att domen meddelades,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 134 i rättegångsreglerna för Europeiska unionens tribunal.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 266 FEUF och principen om god tro och principen om god förvaltning, eftersom EEA inte har vidtagit de åtgärder till fördel för sökanden som fastställts och som krävs för att följa tribunalens dom.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), motiveringsskyldigheten och omsorgsplikten.
3. Tredje grunden: Ett nytt åsidosättande vid behandlingen av sökandens personuppgifter, vilket utgör en försvårande omständighet i förhållande till den första domen och strider mot artiklarna 7 och 8 i stadgan och artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

Talan väckt den 16 juli 2021 – TK/kommissionen

(Mål T-435/21)

(2021/C 349/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: TK (ombud: advokaten S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

- ogiltigförklara beslutet att inte befordra sökanden till lönegrad AD 15 vid 2020 års befordringsförfarande,
- ogiltigförklara besluten att befordra tjänstemännen på listan över tjänstemän som befordrats till lönegrad AD 15 vid 2020 års befordringsförfarande, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Som grund för talan har sökanden för det första gjort gällande åsidosättande av motiveringsskyldigheten, artikel 45 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen inom Europeiska unionen och likabehandlingsprincipen. Sökanden framställer även en invändning om rättsstridighet avseende kommissionens beslut SEC (2007) 605 av den 10 maj 2007 om principer och förfaranden för befordran av ledande befattningshavare, på grund av att det i beslutet inte är föreskrivet att överklagan ska kunna behandlas av ett annat organ än den rådgivande kommittén för befordran av ledande befattningshavare. Vidare gör sökanden gällande att nämnda kommitté bör ha möjlighet att bifalla en ansökan utan att begränsas av kvoterna för befordran som är uttömda så snart förteckningen över befordrade tjänstemän har upprättats.
 2. Som grund för talan har sökanden för det andra gjort gällande en uppenbart oriktig bedömning. Sökanden har i detta avseende åberopat ett antal objektiva omständigheter som rör tjänste- och meritpoäng som bevis för att det angripna beslutet är ogrundat.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV